

O B Č I N E L I S T Š O Š T A N J

Velenje
SP Do 35
LIST
1999
352(497.4 Šoštanj)
9000626.2

KNJIŽNICA KULT. CENTRA
I. ARHIVNA VLEENJE
COBISS

ČETRTEK, 18. FEBRUAR 1999

CENA 100 SIT

Usodni DA tudi v Šoštanju

Ze pred dvema letoma smo poročali o tem, da se lahko poročite tudi v Šoštanju. Želje tistih, ki so o tem povpraševali na Upravni enoti v Velenju, pa so naletele na gluha ušesa. Ta teden je šoštanjski župan Bogdan Menih končno prejel razveseljujoč odgovor na večletne prošnje in dopise. Upravna enota Velenje bo poročne obrede opravljala v Šoštanju vsako prvo soboto v mesecu od 9. do 11. ure. Že v mesecu aprilu boste lahko svoj DA dahnilo tudi v Šoštanju. Vse ostale informacije dobite na Upravni enoti Velenje.

PROSTORSKI PLANSKI AKTI IN IZLOČITEV JAME ŠOŠTANJ

Nekateri novoizvoljeni svetniki mislijo, da se je Občina Šoštanj pričela šele z njihovim mandatom. Zato je pet svetnikov zahtevalo sklic seje sveta občine, ki je bila v sredo, 17. 2., z eno samo točko dnevnega reda. Dejstvo je, da je Občina Šoštanj že v letu 1996 pristopila k sprejemanju dolgoročnih in srednjeročnih planskih aktov za območje občine. Osnutek sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin je bil sprejet na svetu občine in poslan Uradu RS za prostorsko planiranje v mesecu juniju 98, ki je Občini v septembru posredoval mnenje Direkcije za rudna bogastva in usklajenost sprememb in dopolnitev prostorskega plana občine. Mnenje Direkcije je bilo, da ima vse pristojnosti glede pridobivalnega prostora država, za katero pa je ta energetski vir vsekakor zanimiv. Hkrati je predlagala usklajevanje mnenj države, lokalne skupnosti in energetskega gospodarstva. Leto pa se je že zgodilo 4. februarja v vili Široko. S tem je postalo jasno, da svetniki izpostavljajo zadeve, ki se aktivno že odvijajo - gre le za interese posameznikov?

Več na 2. strani.

Danes je Pust Šoštanjski že pokopan. Bil je norčav in sploh super. Zaradi velikega števila obiskovalcev, pa TOD Šoštanj že razmišlja o izboljšavah za prihodnje leto.

NAPOVEDNIK

stran 2

Delovanje gasilskih društev

Veliko prostovoljnega dela

stran 3

Kaj je KŠD Mačji kašelj?

Športno in kulturno druženje v Florjanu in Skornem

stran 4

Pozabljena smučarska tradicija

Pogovor z Milanom Ježovnikom

stran 7

Jamoree v Čilu

Vrnitev naših tabornikov iz Južne Amerike

INSTALACIJA SLIK ZA KULTURNI PRAZNIK

Jure Cekuta razstavlja v Mestni galeriji Šoštanj

Dejstvo, da je šoštanjski kulturni dom v prenovi, ni niti slučajno vplivalo na svečanost praznovanja slovenskega kulturnega praznika v naši občini. Prej nasprotno. Letošnji 8. februar je znamenovala otvoritev instalacije slik mednarodno znanega in priznanega slikarja Jureta Cekute. Instalacijo sta z delom svojega koncertnega programa glasbeno opremila Zmago in Boris Stih z duetom klasične harmonike in klasične kitare.

življenja, celota materialnih in nematerialnih stvaritev človeške družbe. Za izhodišče svojega razmišljanja ob spominu na 150. obletnico smrti Franceta Prešerna je vzel misel novinarja Petra Kolška, ki je zapisal, da je generacija predvojnih izobražencev, ki zdaj umira, zadnja, ki še zna na pamet kakšno Prešernovo pesem: "S tem se ne morem v celoti strinjati. Zase lahko rečem, da me je s svojo poezijo navezal nase že v mladih letih. Reforme v šolstvu predvidevajo spremembe in mladi bodo ob učiteljevi prilagodljivosti lahko spoznali kar celega Prešerna. Tako se bo Prešernov duh med nami še utrdil in živel večno."

Foto: P. Marinšek

Likovni kritik Drago Medved je spomnil, da Cekuta razstavlja že več kot dvajset let in da sta lani minili dve desetletji od njegove prve razstave na drugi strani velike luže, v New Yorku. Prav v teh dneh sta v Ljubljani na ogled dve razstavi z naslovom Akt in razstava v šoštanjski mestni galeriji se tematsko povezuje z njima: Jure Cekuta je namreč iskalec tiste vrste, ki išče nove možnosti v različnih tehnikah in motivih, čeprav so ti več ali manj stalni. Gre za abstraktne prebliske v iskanju razmerja med ženskim telesom in avtorjevim videnjem njegovega fenomena. Predvsem večji formati v oljni tehniki sporočajo izredno izrazno svobodo. So na meji ekspresionistične abstrakcije in obe smeri se nenehno prepletata.

Župan dr. Bogdan Menih, ki je obiskovalce povabil k ogledu razstave, je menil, da je kultura je del

V počastitev slovenskega kulturnega praznika in ob otvoritvi razstave je Mestna galerija Šoštanj izdala grafično mapo Cekutovih akrilov, katere pokrovitelj je Gorenje. Mali formati v akrilni tehniki odsevajo posebno energijo, ki jo je avtor zbral na sorazmerno majhni ploskvi. Odločil se je, da bo površino sorazmerno razširil tako, da bo kompozicijo gradil na sorazmerno svetli podlagi in iz nje izpeljeval črtne in barvne finese, je o Cekutovih akril zapisal Drago Medved.

Instalacija Cekutovih slik, ki sta jo z avtorjem postavila Peter Marinšek in Uršula Menih, bo na ogled do 7. marca, od ponedeljka do petka od 10. do 12. ure in od 16. do 18. ure ter ob sobotah in nedeljah od 10. do 12. ure. Vabljeni!

U. M.

Šoštanj na internetu

<http://www.s-scv.ce.edus.si/sostanj/naslovna.htm>

PRGIŠČE KLASJA

Izzid pesniškega prvenca Petra Radoje

Ob slovenskem kulturnem prazniku je v Mestni galeriji v Šoštanju svoj pesniški prvenec predstavil domačin Peter Radoja. Pesmi so dolgo zorele, vrsto let je v pesniškem izrazu iskal svoj jaz, sedaj pa so pesmi ujete med trde platnice prve pesniške zbirke z naslovom Prgišče klasja in prijazno vabijo bralca na potovanje v Radojev intimni svet.

Na zelo prijetni prireditvi, ki se je odvijala na najbolj zasnežen dan v letu, v sredo, 10. februarja, so pesmi, ki jih je prebiral Peter, pritegnile številne poslušalce in ob glasbenem vzdušju, ki ga je ustvarjal kvartet Kanta, toplile ledeno hladno večer.

Radojeve izrazito lirčne pesmi se spogledujejo s klasično pesniško formo. Romina Bečič je pesmi pospremila z razmišljanjem o motivih in temah, ki se pojavljajo v pesniškem opusu, ki je razdeljen na štiri dele z naslovi Vrč strasti, Opojni dež, Korenine neba in Obzorja teme. Avtorjeva občutja, piše, izhajajo iz njegovega doživljanja narave ali pa se k njej neprestano zatekajo. Prastari naravni pojavi pesnika zazibljejo v melanholični univezum spominov, nemira, želja, hrepenenja, neizrečenih slutenj, tesnobe in strahu. Vsakič znova, ko pogleda v nebo, se pred njim razpirajo nova neznana obzorja, svetovi, občutja. Vendar pa se v nasprotju z razprostrtostjo neba, kjer tipa za koreninami upanja, pisec počuti ujetega v občutku praznine. In ker je vse spremenljivo, končno, se pesnikova razpetost med trenutkom in pozabo nemalokrat zateče k nostalgичnim spominom na mladostno dobo. Zato ne glede na številna potovanja po metafizičnih svetovih vendarle ostaja v sožitju z domačim okoljem; z ogroženimi gozdovi, partizanskim pesnikom in ljudskimi prazniki.

Na koncu je glasbeno presenečenje za atija pripravila Petra Radoja, izid Prgišča klasja pa je zasludila velika torta v obliki knjige. Knjigo je oblikoval studio Marinšek & Marinšek, njen izid pa so finančno podprli Občina Šoštanj, TEŠ, TOD Šoštanj, PGD Šoštanj - mesto, KS Šoštanj, Jožica Verdenik, Milan Goršek in Petrova mama.

Vsem, ki so se ustrašili zimskega vzdušja in s Petrom niso delili veselja ob izidu knjige, se še vedno ponuja priložnost, da vzamejo Petrove misli v svoje, kot pravi avtor, ob branju Prgišča klasja. Knjiga je na prodaj v papirnici Pero, Aškerčeva 11, Šoštanj in v Mestni galeriji Šoštanj.

U. M.

Vodovnik umrl v 104. letu

Na Pristavi je v 104. letu umrl najstarejši prebivalec občine Šoštanj, Franjo Vodovnik. Bil je tudi najstarejši v širši okolici in eden od manj kot štiridesetih slovenskih stoletnikov. Rodil se je v prejšnjem stoletju, 1. marca leta 1895, v Braslovčah. Že kot otrok je spoznal, kako težko si je prislužiti kos kruha. Kasneje je opravljal razne službe, najdlje je bil zaposlen pri Komunalnem podjetju Šoštanj, kjer se je tudi upokojil. Prebral je mnogo knjig in časopisov. Peš je prehodil celo Slovenijo, marsikdaj pa ga je pot zanesla še veliko dlje. Zadnja leta je zanj skrbela hčerka s svojo družino. Ob visokih obletnicah smo ga vedno obiskali in njegov recept za dolgo življenje je bil: Delaj zmerno, hrana naj ne bo preobilna, vedno in povsod pa naj te spremljata dobra volja in veselje do življenja.

O ZMANJŠANJU OBSEGA PRIDOBIVALNEGA PROSTORA LIGNITA

Sestanek na temo ugotavljanja usklajenosti sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin planskih aktov občine Šoštanj, na področju rudnih bogastev, ki je potekal 4. februarja v vili Široko, je na pobudo občine Šoštanj sklical Urad RS za prostorsko planiranje, ki vodi ta postopek. Udeležili so se ga župan dr. Bogdan Menih, dr. Boris Salobir, direktor Direkcije za rudna bogastva na Ministrstvu za gospodarske dejavnosti, Ivan Strgar, direktor Geološkega zavoda iz Ljubljane, Marjan Tamše iz Premogovnika Velenje, direktor TEŠ Jaro Vrtačnik, direktorica Zavoda za urbanizem Velenje, mag. Katarina Pleše, Saša Piano, Edi Vučina iz UE in pomočnik direktorja Urada za prostorsko urejanje na Ministrstvu za okolje Mojmir Prelog. Po predložitvi več stališč, ki so bila udeležencem bolj ali manj že znana, so prisotni soglašali, da je bil usklajevalni sestanek potreben, saj so se pojasnile nekatere možnosti in zadržki v zvezi s predlagano spremembo na področju rudarstva.

Ker župan Občine Šoštanj seveda vztraja pri zahtevi za zmanjšanje pridobivalnega območja premoga, bo to zahtevo v ponedeljek, 22. 22., osebno predal sekretarju Ministrstva za gospodarske dejavnosti. Spremembe oziroma dopolnitve prostorskih planskih aktov pa so možne šele, ko se spremenijo sektorski načrti oziroma programi, nato pa še prostorske sestavine planskih aktov Republike Slovenije. Zato bo Občina Šoštanj zaprosila za soglasje k manjši nujni širitvi ureditvenega območja naselja Šoštanj in ostalih naselij, ki se nahajajo znotraj pridobivalnega območja. V primeru doseženega soglasja bo pristojno ministrstvo dalo ustrezno pozitivno mnenje k načrtovani širitvi ureditvenih območij naselij. Ko pa se bodo o tem uskladila tudi mnenja lokalne skupnosti (Občina) in države (Direkcija RS za rudna bogastva), bo Premogovnik Velenje na pobudo občine poskrbel za uradni postopek spremembe aktov o zavarovanju pridobivalnega območja.

ZAKAJ SEJA SVETA?

Pet svetnikov je zahtevalo sklic seje sveta občine z eno samo točko dnevnega reda: Obravnava mnenja Direkcije RS za rudna bogastva z dne 7. 9. 1998.

Na seji je bil prisoten tudi dr. Boris Salobir, ki je tudi podpisal gornje mnenje.

Kaj svetniki pravzaprav želijo, ni bilo jasno niti njim samim. Dejstvo je, da so želeli razpravljati o stvareh, ki se po pravnih poteh odvijajo že vse od leta 1996. In prav v času, ko je župan Občine Šoštanj tik pred tem, da njegova prizadevanja obrodi-jo sadove, saj njegovi zahtevi po zmanjšanju pridobivalnega prostora ne nasprotujeta niti Premogovnik niti TEŠ, pa tudi državne institucije so se pokazale kot sogovorniki, ki so pripravljeni na kompromise, bi nekdo rad pristavil svoj lonček. Svetniki prejšnjega sestava so osnutek Odloka o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin družbenega plana že sprejeli, novi svetniki so o tem problemu razpravljali, čeprav to na razvoj dogodkov in pogajanja župana z državo ne bo vplivalo.

U.M.

KAJ DAJ JE

Nedelja, 21. februar, ob 17. uri – igra Castni povabljenec, nastopa gledališče slepih in slabovidnih Nasmeh - Dom kulture Velenje

Petek, 26. februar, ob 18. uri – Kako se soocamo z bolečino in trpljenjem – predava dr. Urška Lunder – sejna soba Zdravstvenega doma Velenje (Hospic)

Četrtek, 4. marec – krvodajalska akcija – Gasilski dom Šoštanj (OZ RK Velenje za Zavod za transfuzijo krvi)

DELO OBČINE

OBČINA ŠOŠTANJ

Na podlagi Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS št. 72/93, 57/94, 14/95 in 74/98 ter 11. čl. Statuta občine Šoštanj (Uradni list RS št. 38/95 in 68/98) objavljamo

JAVNI RAZPIS ZA ODDAJO JAVNE POVRŠINE NA TRGU SVOBODE, ZA NAMESTITEV STOJNICE ZA PRODAJO SADJA IN ZELENJAVE

Predmet oddaje je javna površina na Trgu svobode v Šoštanju, približne velikosti 45 m², za namestitev stojnice za prodajo sadja in zelenjave oz. drugih kmetijskih proizvodov, ki se na stojnici lahko prodajajo.

Izhodiščna mesečna najemina za m² oddane javne površine znaša 750,00 SIT. Osnova za izračun izhodiščne najemnine je Odlok o komunalnih taksah v občini Šoštanj (Uradni list Občine Šoštanj št. 8/97).

Javna površina se oddaja za določen čas - za dobo enega leta z možnostjo podaljšanja.

Interesenti naj dostavijo pisne ponudbe priporočeno po pošti na naslov Občina Šoštanj, Trg svobode 12, Šoštanj s pripisom "Ne odpiraj - ponudba - Javni razpis za oddajo javne površine na najem" do vključno 05. marca 1998.

Ponudba naj vsebuje dejavnost ponudnika, asortiman prodajnih proizvodov s podatki o dobaviteljih, ponujeno ceno za m² najemnine ter dokazilo o plačani varščini, ki znaša 3 mesečne izhodiščne najemnine, v znesku 101.250,00 SIT na žiro račun Občine Šoštanj št. 52800-630-10168. Varščina bo obračunana v najemnini ali vrnjena vlagatelju ponudbe v roku 3 dni od izbire najugodnejšega ponudnika.

Ponudbi naj bo priloženo dokazilo o izpolnjevanju pogojev za opravljanje dejavnosti.

Prednost bodo imeli ponudniki s sedežem dejavnosti na območju občine. Odpiranje ponudb opravi komisija, ki bo hkrati izločila prepozno prispele in nepopolne ponudbe. O izbiri ponudnika bo na predlog komisije odločal župan. Vsi ponudniki bodo o izbiri pisno obveščeni.

OBČINA ŠOŠTANJ

Na podlagi Zakona o poslovnih stavbah in poslovnih prostorih (Uradni list SRS št. 18/74 in 34/88) in na podlagi 6. člena Pravilnika o pogojih za oddajo poslovnih prostorov v najem ter o določanju najemnin za poslovne prostore (Uradni list Občine Šoštanj št. 4/97) objavljamo

JAVNI RAZPIS ZA ODDAJO POSLOVNEGA PROSTORA V NAJEM

Predmet oddaje je poslovni prostor na avtobusni postaji v Šoštanju, kvadrature 8,80 m² z možnostjo souporabe sanitarij tako, da znaša skupna površina poslovnega prostora 10,15 m².

Izhodiščna mesečna najemina za poslovni prostor znaša 9.056,10 SIT. Osnova za izračun izklicne najemnine za poslovne prostore je metodologija o merilih in načinu ugotavljanja vrednosti stanovanj in stanovanjskih hiš oziroma skladno z določbami Pravilnika o pogojih za oddajo poslovnih prostorov v najem ter o določanju najemnin za poslovne prostore.

Poslovni prostor je primeren za trafiko, poslovne storitve oziroma mirno dejavnost in se oddaja za dobo treh let z možnostjo podaljšanja.

Interesenti naj dostavijo pisne ponudbe priporočeno po pošti na naslov Občina Šoštanj, Trg svobode 12, Šoštanj s pripisom "Ne odpiraj - ponudba - Javni razpis za oddajo poslovnega prostora na najem" do vključno 05. marca 1998.

Ponudba naj vsebuje dejavnost ponudnika, ponujeno ceno za m² najemnine ter dokazilo o plačani varščini, ki znaša 3 mesečne izklicne najemnine, v znesku 27.168,30 SIT na žiro račun Občine Šoštanj št. 52800-630-10168. Ponudbi naj bo priloženo dokazilo o izpolnjevanju pogojev za opravljanje dejavnosti.

Varščina bo obračunana v najemnini ali vrnjena vlagatelju ponudbe v roku 3 dni od izbire najugodnejšega ponudnika.

Odpiranje ponudb opravi komisija, ki bo hkrati izločila prepozno prispele in nepopolne ponudbe. O izbiri najemnika bo na predlog komisije odločal župan. Vsi ponudniki bodo o izbiri pisno obveščeni.

Policijska Pisarna ŠOŠTANJ

Modro bela kronika

Vlom v počitniški dom Lučka na Slemenu, last TEŠ-a

Dne 05. 02. 1999 ob 11.55 uri je na policijsko postajo poklical P. R. in naznanil, da je neznan storilec vlomil v počitniški dom Lučka na Slemenu v Šentvidu, last TEŠ-a. Ob ogledu kraja dejanja je bilo ugotovljeno, da je neznan storilec iz počitniškega doma odtujil TV sprejemnik znamke Samsung.

Vlom v garderobo in tatvina zračne puške

Dne 28. 01.1999 ob 9. uri je na policijsko postajo poklicala delavka OŠ Bibe Roeca iz Šoštanja in povedala, da so učenci vlomili v garderobo, iz nje pa je bila vzeta zračna puška. Pri zbiranju obvestil na kraju je policist ugotovil, da so tatvino zračne puške storili L. D., P. M. in S. S. Zračna puška, ki jim je bila zasežena, je bila vrnjena šoli.

Opravičilo

V prejšnji številki Lista je bilo pomotoma zapisano, da so ob požaru počitniške hišice v Družnišurju posredovali gasilci PGD Gaberke. Posredovali so gasilci PGD Šoštanj - mesto, katerim se za napako opravičujemo.

NAŠI OBČANJ

SMRTI

V času od 19. 1. 1999 do 16. 2. 1999 so umrli

Frane VODOVNIK, roj. 1895, Gaberke 177
Antonija KAČNIK, roj. 1915, Zavodnje 11
Ivana KONOVSKEK, roj. 1914, Ravne 9
Frane RAMŠAK, roj. 1930, Ravne 13
Janez STROPNIK, roj. 1908, Matije Gubca 3, Šoštanj
Amalija LESNJAK, roj. 1920, Tekavčeva 4, Šoštanj
Jožefa VORNEKAR, roj. 1931, Topolšica 35

POROKA

30. januarja 1999 sta se poročila
Tatjana VIDEMŠEK, Gaberke 301 in
Zoran MESARIČ, Cesta talcev 14, Šoštanj

KRST

V mesecu januarju je bila krščena KLARA.

DELOVANJE GASILSKIH DRUŠTEV

asilci so zaokrožili lanko delovanje z občnimi zbori, ki so potekali po posameznih društvih.

Vemo, da jih družijo isti cilji in interesi, pa vendar se skozi leto nabere veliko stvari, ki jih je potrebno doreči. Občni zbor je priložnost za formiranja novega vodstva, branja poročil, zastavljanja ciljev, reševanja težav in tako dalje, kar pač muči posamezno društvo. Ozrli smo se po društvih, ki delujejo na območju občine Šoštanj in jih poprosili za kratek vpogled v njihovo delo.

PGD Šoštanj - mesto

V prostovoljnem gasilskem društvu Šoštanj - mesto praznujejo letos visoko obletnico, 120 let delovanja. Na občnem zboru so za dolgoletno službovanje podelili nekaj priznanj, nekaj pa so jih prihranili za svečanost, ki jo načrtujejo za 19. junij. O praznovanju visoke obletnice sta se predsednik in poveljnik društva že pogovarjala z županom, ki je obljubil, da se bo Občina Šoštanj vključila v praznovanje tam, kjer bo mogoče, seveda tudi s finančno podporo. V preteklem letu so šoštanjski gasilci opravili več kot 4000 prostovoljnih ur, veliko vaj ter so na več tekmovanjih dosegli dobre rezultate. Pripravili so tudi že 15. tradicionalni Živkovičev memorial. Ponašajo se tudi s častnim članom g. Antonom Levarjem, ki je 9. februarja praznoval 80. rojstni dan. Letos imajo v načrtu novo avto-lestev, za pridobitev katere so bili lani premalo aktivni. Do slovesnosti v mesecu juniju pa bodo tudi nekoliko preuredili gasilski dom, saj so z deli pričeli že lani.

IGD TUŠ

Občni zbor je potekal kot delovni ses-

tanek zaradi razmer v podjetju.

PGD Topolšica

Leto je potekalo v duhu obnove turna na gasilskem domu ter rednega dela. Dosedanega predsednika Silva Vrčkovnika je zamenjal Drago Mikuš. Za letošnje leto planirajo v Topolšici organizacijo dveh tekmovanj. Mladinci se pripravljajo na tekmovanje v Franciji. Obiskali pa bodo tudi tri starejše člane ob njihovih okroglih obletnicah.

PGD Lokovica

Ob 90. letnici praznovanja gasilskega društva je lokoviškim gasilcem lani uspela tudi izgradnja prizidka. V načrtu imajo nabavo novega vozila GV1. V preteklem letu so dosegali vidne rezultate na tekmovanjih, kar jim je iztočnica za to leto. Mladinke so bile državne prvakinje, tako da imajo že marca izborni tekmovanje za odhod v Francijo. Uspešne so bile tudi članice A in B skupine ob tekmovanju za šaleški pokal in na občinskem tekmovanju. Odločili so se tudi, da bodo proslavili jubilej g. Franca Srebotnika, saj njihov član praznuje 80. rojstni dan.

PGD Gaberke

V preteklem letu so se Gaberčani državnega prvenstva udeležili s kar dvema desetinama. Letos so v ospredju priprave na praznovanje 70-letnice delovanja društva. Poveljnik je postal Bogdan Lampret, ki je zamenjal Petra Bolho. Na občnem zboru so podelili nekaj priznanj, v okviru društva pa načrtujejo praznovanje materinskega dne 27. marca.

NA POMOČ!

Priprava MiKo

LIST

PREDAVANJE NA TEMO BOLEČINA V PRSIH

Krajevna organizacija RK Gaberke je v petek, 12. 2., organizirala predavanje na temo *Bolečine v prsih*. Predavala je višja medicinska sestra Branka Drk. Razložila je vzroke bolečin, ki nastajajo v prsih in nas opozorila, da jih ne smemo zanemariti, temveč jim prisluhniti. Seznanila nas je z nekaterimi boleznimi. Zelo pogosta je angina pectoris, pri kateri nas navadno boli za prsnico. Srce vsakega človeka prečrpa 7200 litrov krvi na dan. Če so koronarne žile zožene prihaja manj krvi, torej tudi manj kisika. Pojavijo se bolečine ob fizičnih naporih, ki jih lahko lajšamo z tabletami nitroglicerina. Bolečina v prsih lahko nastane tudi zaradi prisotnosti strahu. Perikarditis je vneto osrčje, kjer trajajo bolečine več dni. Za bolečine v prsih so lahko krivi tudi žolčni kamni.

Posebej smo bili opozorjeni na srčni infarkt, kjer odмира del srca. Potrebno je mirovanje, seznanjeni pa smo bili še z drugimi ukrepi, ki jih je potrebno zavzeti ob takšnem bolniku. Poznamo tudi tako imenovano živčno srce, kjer čutimo ostro bolečino pod levo bradavico. Po predavanju so se pojavila razna vprašanja, na katera smo dobili jasne odgovore. Predavateljica nas je opozorila na pravo preventivnega pregleda vsakih pet let. Predavanje je zaključil gospod Rafko Blatnik, ki se je zahvalil predavateljici za izčrpno in poučno besedo. Menim, da bi na predavanje lahko prišlo še več krajanov, saj je ravno zdravje tisto, kar nas mora zanimati. Nikoli ni odveč poznati simptome raznih bolezni, da znaš pravočasno ukrepati.

M. R.

Kaj se skriva za imenom KŠD Mačji kamen?

Druženje krajanov je praznik!

KŠD Mačji kamen je prvo kulturno športno društvo v krajevni skupnosti Skorno - Florjan, kjer peščica zanesenjakov poskuša vdihniti pestrejši utrip našega družabnega življenja. Pravzaprav je druženje krajanov od samega začetka praznik in eden najpomembnejših motivov, ki oblikujejo program našega društva. Mnogi se gotovo sprašujete, od kod to čudno ime. Kljub majhnosti našega kraja so imeli naši predniki na tem območju kar pestro življenje, saj je na vzpetini, kjer je danes cerkvena Sv. Florjana, nekoč stal grad KATZENSTEIN (v slov. jeziku mačji kamen). Misel o ustanovitvi društva se je porodila pred dvema letoma, ko je na prvem ustanovnem zboru peščica zanesenjaka podala odločitev o nastanku in imenu društva. V preteklem obdobju smo veliko naredili na področju okolice in igrišča KS Skorno - Florjan in s tem polepšali izgled ter funkcionalnost naprav in objektov: poskrbeli za ureditev brežine ob potoku Florjanščica, odvodnjavanje meteorskih voda, organizirali očistevalne akcije in podobno. Na športnem področju je bilo društvo dejavno pri izvedbi lige malega nogometa med sosednjimi KS, kar na nesrečo ljubiteljev malega nogometa v bodoče za nekaj časa ne bo izvedljivo zaradi dotrajnosti asfaltne podlage. V zimskih mesecih je bilo omogočeno brezplačno drsanje na zaledenem igrišču, enkrat tedensko aerobika za ženske itd. Aktivnosti našega KŠD so potekale tudi v kulturnem in družabnem življenju. Tako so se nam predstavile gledališke skupine iz sosednjih KS, organizirali smo izlete v

gore. V letu 1997 smo se povzpeli na Triglav, kjer smo tudi krstili naše društvo. V družabnem življenju so prav tako pustile pečat prireditve, katere želimo zagotovo ohraniti tudi v prihodnosti. V ospredju imamo v programu kresovanje ob praznovanju praznika dela, izvedbo vaških iger s sosednjimi KS, sankasko tekmovanje in še kaj.

Letos že uspešno sankanje

V tem letu smo po letnem načrtu že izvedli dve prireditvi: nočno sankanje z Vršiča in sankasko tekmovanje na progi Slanica - Turk za prehodni pokal društva. Slednje je potekalo v nedeljo, 31. januarja, v pravem zimskem popoldnevu pod obronki Slemenca. Sankasko tekmovanje se je udeležilo 33 vnetih vaščanov obeh spolov, ki so tekmovali v različnih strukturnih razredih na progi dolžine treh kilometrov. Tekmo, ki jo je spremljalo veliko število gledalcev, je z najdrznejšo vožnjo osvojil gospod Edo Ovčjak, saj je progo prevozil v treh minutah in sedeminpetdesetih sekundah. S tem časom je osvojil prehodni pokal društva. Priznanja in priročne nagrade je vsem tekmovalcem v gostišču Grebenšek podelil predsednik KS Skorno - Florjan, dr. Valter Pirtovšek, ki se je tudi udeležil sankasko tekmovanja. Tako smo uspešno zaključili prvo sankasko dirko.

V želji, da bi naše društvo delovalo kar najbolje, vabimo vse krajanke, ki so pripravljeni ustvarjati in pomagati, da po svojih močeh prispevajo k dejavnosti v našem KŠD Mačji kamen.

UO KŠD Mačji kamen

SLOVENSKI ČASTNIKI ŽE SEDMIČ NA GOLTEH

V prelepem vremenu so se na Golteh 6. februarja zbrali častniki Slovenije na 7. državnem prvenstvu v smučanju in streljanju. Osnovno vodilo srečanja je druženje in krepitev sodelovanja častnikov in podčastnikov iz območnih in občinskih organizacij, druženje s častniki in podčastniki profesionalne sestave slovenske vojske in uveljavitev častniške organizacije v ožjem in širšem prostoru.

Na tekmovanju, ki je sestavljeno iz dveh delov, smuka in streljanja z malokalibrsko puško, je sodelovalo 50 tričlanskih ekip. Letos so častniki na tekmovanje povabili tudi uslužbenke Ministrstva za obrambo, člane veteranske organizacije Sever in pripadnike ameriške vojske iz Kolorada, ki so v Sloveniji v ekipi partnerstva za mir. Kot je povedal predsednik Združenja slovenskih častnikov, polkovnik Miha Butara, je tekmovanje na Golteh med člani zelo priljubljeno: »Državno prvenstvo je trdno usidrano v zavesti naših članov. Predstavlja dejavnost, ki ima večplasten pomen. Skozi tekmo se prepletajo zanimive vsebine vojaško strokovnih, športnih in družabnih aktivnosti, ki jih lahko zaokrožimo z utrjevanjem medsebojne povezanosti tistih, ki delujemo na obrambnem področju, saj so tu prisotni pred-

stavniki iz vseh slovenskih pokrajin.«

Po tem, ko je prireditev lani zaradi pomanjkanja snega odpadla, je Območna organizacija ZŠC Velenje letos že sedmič organizirala izvedbo tega zimskega državnega prvenstva. Njen predsednik Slavko Korenič je povedal, da je izvedba takšnega tekmovanja zahtevna naloga in brez pomoči sponzorjev ne bi šlo: »Vsa leta jo izvajamo z veliko materialno podporo sponzorjev, ki prispevajo nagrade, in jih prejmejo vsi tekmovalci ne glede na uvrstitev, podporo županov občin Velenje, Šoštanj, Smartno ob Paki in Mozirje in aktivnim delovanjem častnikov naše organizacije v organizacijskem odboru.«

Najpomembnejše je druženje, nič manj pomembni pa niso rezultati, saj se vendarle tekmuje na državnem prvenstvu: ekipno 1. mesto 11. bataljon z zveze Vrhnika (David in Denis Stonič, Dušan Kavčič), 2. mesto 3. bataljon 32. brigade Kranj, 3. mesto 9. raketna brigada ZO Ljubljana.

U. M.

Foto: M. Z.

Najboljšim ekipam je pokale podelil brigadir Alojz Završnik, poveljnik 3. operativnega poveljstva slovenske vojske.

V okviru akcije Rdečega križa Slovenije NIKOLI SAMI se je lani zbiral denar za posodobitev mladinskega zdravilišča in letovišča RKS Debeli rtič. Sredstva, zbrana v tem projektu, so namenjena tudi za letovanja otrok iz socialno ogroženih družin. Tako na Debelem rtiču letošnje zimske počitnice preživljata dve deklici iz naše občine. Hvala!

Anton Levar - 80-letnik

V mesecu februarju, natančneje 9. februarja, je praznoval 80. rojstni dan starosta in častni član PGD Šoštanj-mesto, gospod Anton Levar.

Rodil se je v vasi Bočna v Savinjski dolini. Že v rani mladosti je imel Anton veliko želja, tri izmed njih pa so izstopale; bile so želje, v katerih je želel Anton v življenju uspeti, bile so mu nekakšen smisel življenja. Prva izmed teh je bila želja po znanju. Ta se mu je začela izpolnjevati v rani mladosti, saj se je že kot vajenec začel seznanjati z vsebino prenekatere knjige. Druga želja, povezana s prvo, je bila želja po igranju na odrskih deskah. Gospod Anton je igral na veliko predstavah, okoli 30 se jih je nabralo v kratkem času, in če mu 2. svetovna vojna ne bi prekrizala načrtov, bi jih bilo gotovo še več. Tretja izmed želja pa je bila želja

postati gasilec. Tudi ta se mu je izpolnila, in ko je iz gasilskega društva TEŠ prestopil v mestno gasilsko društvo, mu je bilo kmalu zaupano delo tajnika društva. To delo je Anton zelo vestno in tudi z veseljem opravljal 20 let. V tem času je začel zbirati podatke in ko se jih je nabralo veliko, je začel pisati kroniko. V tej kroniki je bogato in obširno prikazal delovanje mestnega gasilskega društva v 110. letih čuvanja Šoštanja in okolice pred uničujočim ognjem in neukrotljivo vodo. Delo je izšlo leta 1989 ob 110-letnici PGD Šoštanj-mesto.

Gospod Anton Levar je za svoje delo dobil številna priznanja in odlikovanja, mi pa mu zaželimo še veliko 9. februarja, da bi se mu zdravje izboljšalo. Kdo ve, iskrene želje lahko delajo tudi čudeže.

Še na mnoga leta gospod Anton Levar!

ZAKAJ DENARJA PODJETJA NE BI OPLEMENITILI

V Banki Velenje d.d., Velenje, bančni skupini Nove Ljubljanske banke, Vam tolarska sredstva v odvisnosti od časa vezave, obrestujmo po naslednjih obrestnih merah:

- sredstva vezana do trideset dni	od 4 do 6% letno
- sredstva, vezana od 31 do 90 dni	T(D) + 1,0% letno
- sredstva, vezana od 91 do 180 dni	T(D) + 2,0% letno
- sredstva vezana od 181 do 365 dni	T(D) + 2,5% letno
- sredstva vezana od 1 do 2 let	T(D) + 4,0% letno
- sredstva vezana nad 2 leti	T(D) + 5% letno

Posebej naj Vas opozorimo na možnost vezave depozita z valutno klavzulo EURO, ki jo ponujamo od 1. 1. 1999! Možnosti, da prosta denarna sredstva donosno in varno naložite, je več, zato Vas vabimo, da nas pokličete na telefon: 063 854 301 ali 854 323 ali se pri nas osebno oglasite.

Ne pozabite - denar nagraduje tistega, ki zna ravnati z njim.

banka velenje

Banka Velenje d.d., Velenje, bančna skupina Nove Ljubljanske banke

BANKA VELENJE V KORAK S ČASOM

Banka Velenje d.d. bančna skupina Nove Ljubljanske banke se je na novosti v plačilnem prometu dobro pripravila. O tem so spregovorili na srečanju gospodarstvenikov, ki so ga pripravili konec januarja, kjer so prisotne seznanili tudi s ponudbo, ki jo nudi Banka Velenje. Nedvomno zelo pomembna novost je poslovni račun, ki bo zamenjal zdajšnji žiro račun. Prednost prenosa plačilnega prometa z Agencije za plačilni promet na banke vidijo v povezavi domačega plačilnega prometa z mednarodnim in sicer na hitrejši, varnejši ter cenejši način. Široka mreža poslovalnic nudi dostopnost, ponajbolj pa se tudi z visoko usposobljeno strokovno ekipo, najmodernejšo opremo ter z izkušnjami v preizkusnem obdobju, kjer

so se odlično izkazali. Nova skupna evropska valuta - Euro je postala negotovinsko plačilno sredstvo v Banki Velenje že 1. januarja 1999. Prevzem plačilnega prometa z Agencije bo za gotovinski promet 1. julija letos, za negotovinskega pa naslednje leto. Pri poslovnem računu je zanimivo, da lahko ima podjetje več računov, vendar pri različnih bankah. Dovoljeno je tudi negativno stanje in avtomatski depozit. Poleg plačilnega naloga, s katerim so podjetja poslovala do sedaj, je novost direktna obremenitev oziroma odobritev ter poslovni ček. Predstavitev novosti je izzzvenela razumljivo in preprosto. Upamo in verjamemo, da bo tako tudi s poslovanjem.

MiKo

SLOVESNOST V OSREŠKIH PEČEH

V teh dneh mineva 55 let od pohoda in bojev slavne Štirinajste divizije na območju Šaleške doline s poudarkom na pomenu preboja v Ravnah. V počastitev te zgodovinske obletnice pripravlja Združenje borcev in udeležencev NOB Ravne pri Šoštanju skupaj s KS in KUD Ravne proslavo s kulturnim programom, ki bo v soboto, 20. februarja, s pričetkom ob 11. uri dopoldne pri spomeniku NOB v Osreških pečeh. Pripravljalni odbor vabi vse k udeležbi na proslavi in pričakuje, da pridejo tudi praporščaki in prinesejo prapore borčevske organizacije.

KULTURA

SVOBODA ZA KULTURNI PRAZNIK V GABERKAH

Ob 150. letnici smrti Franceta Prešerna in v počastitev slovenskega kulturnega praznika je Kulturnica Gaberke 7. februarja priredila čudovito proslavo, kjer so peveci Svobode, pod vodstvom pevovodkinje Anke Verdnik Jazbec, navdušili z ubranim in doživetim petjem. Proslavo so obogatili člani domačega Kulturno-turističnega društva Kulturnica Gaberke. Občuteni recital se je prepletal s pestro paletto plesnih vložkov, od prikupnega drobencljanja najmlajših, folklorne pa do sodobnejšega izraznega plesa brhkih mladenk. Program sta pričeli sestrji Katja in Sandra Drev iz Lokovice. Na violino in citre sta zaigrali Snežni valček. Sledile so nežne recitacije, vmes pa dvakrat nastop

pevskega zbora Svoboda iz Šoštanja. Prva pesem je bila Zdravljica in je bila zapeta zelo ubrano, kakor tudi vse ostale. Nekatere so spremljali tudi zvoki klavirja. Program so še posebej popestrile plesne točke. Od najmlajših pod vodstvom Bernarde Bolha prek plesa petih mladink do prave male, prikupne folklorne skupine pod vodstvom Martine Plazl. Na harmoniko jih je spremljal Peter Jan.

Seveda ni manjkala tudi skeč Plesne vaje, ki sta ga odigrala Mirko Vrhovnik in Branko Špital. Tu smo se lahko od srca nasmejali. Sestri Drev sta zaigrali še kantri. Program je povezoval Blaž Lukner, ki je orisal težko življenje umetnikov v času Prešerna, pomagal pa mu je Kristjan Videmšek. Oba sta na koncu tudi obdarila učiteljici Matejo Kopušar in Martino Plazl ter se jima zahvalila za vloženi trud. Med odmorom so nas zabavali mladi nadebudni muzikanti Peter Jan, Bogdan Kristavčnik ter Igor Kotnik.

Predsednik Kulturnice Drago Rezman se je v prvi vrsti zahvalil pevskega zboru Svoboda, oziroma pevovodkinji gospe Anki ter izrazil veselje nad preporno dvorano. Zadovoljni in bogatejši za lep dogodek smo se razšli po tem, ko smo ob prijetnem razgovoru ter spontanem petju nazdravili še drug drugemu.

M. R., M. J.

Foto: M. J.

KO MLADOST NI SAMO IGRA

Smučar Tomaž Sovič

Tomaž Sovič je prijazen fantič osmih let in učenec 2. razreda osnovne šole. Nič kaj zgovoren ni, še manj, da bi se hvalil. Svoje uspehe, ki jih je kljub mladosti že dosegel, jemlje kot nekaj naravnega, nekaj, kar je pač sestavni del njegovega vsakdana. Pa vendar se njegov vsakdan razlikuje od dneva mnogih njegovih vrstnikov. Zapolnjen je namreč s smučarskimi treningi. Da je zelo dober smučar, dokazuje vrsta priznanj in kolajn, ki krasijo njegovo sobo.

Ujela sem ga med prihodom iz šole in časom, ko se odpravlja na trening. Kar malo težko mi je bilo, ko sem mu s svojimi vprašanji ukradla njegov prosti čas, ki ga ima že tako malo. Vseeno mi je s pomočjo mame Nataše odgovoril na nekaj vprašanj, ki sem mu jih zastavila. Pravzaprav je tekel pogovor v prijaznem družinskem vzdušju, saj Tomažu s svojo skrbjo pomagajo vsi domači, ki spremljajo njegovo smučarsko pot.

Na smučke je stopil pri svojih treh letih in še isti dan dokazal, da je kot rojen zanje. Po strminah Krvavca se je spuščal kot za stavo. Kot majhen fantič je skupaj s starši obiskoval različna smučišča, svoje navdušenje pa je prenesel dalje v Alpsko šolo, v katero se je vpisal pri petih letih. Tu se je začelo naporno delo, ki pa ni ostalo brez rezultatov. S šestimi leti je postal član Smučarskega kluba Velenje, kjer je še zdaj. Treningi, tekmovanja in spet treningi; ter seveda rezultati. Že v mali šoli je bil v skupini najmlajših prvi v Sloveniji, stopniček pa ne zgreši tako rekoč na nobenem tekmovanju.

Številne medalje in priznanja z mesti od 1. do 3. pričajo o tem.

V letošnji sezoni je napredoval v skupino cicibanov, kjer tekmujejo letniki 1988 in 89, tako da je Tomaž najmlajši. Tudi tu je dokazal, da je res dober, saj se na tekmovanjih uvršča med 10. in 20. mesto izmed osemdesetih udeležencev.

Napredovanje v višjo skupino zahteva tudi več

tekmovanj, kar pa za Tomaža pomeni tudi več dobrih uvrstitev. Naj omenim, da je decembra na odprtem prvenstvu v veleslalomu v Mariboru zasedel 1. mesto, še prej v Avstriji tretje ter nazadnje v januarju v Kranjski gori spet 1. mesto. Toliko za sedaj in toliko o rezultatih.

Pred njim je še veliko tekmovanj in za njimi se skriva veliko treningov. Upam, da bo svoje cilje, o katerih ne govori rad, lahko združil tudi z brezskrbnostjo in tisočnimi stvarmi, ki lepšajo otroštvo.

“Kako to zmoreš?” ga povprašam. Samo skomigne z rameni in reče, da ni tako hudo. Bolj to skrbi njegovo mam, saj mi zaupa, da je Tomaž kljub vsakodnevnim treningom dober učenec, tako v osnovni šoli kakor tudi v glasbeni, kjer se uči kitaro. Ne glede na to, da mu tisti, ki ga imajo radi, tudi pomagajo, brez Tomaževe volje in energije uspehov seveda ne bi bilo.

MiKo

Foto: MiKo

OB KULTURNEM PRAZNIKU V RAVNAH

Prijetno toplo januarsko nedeljo, dan pred slovenskim kulturnim praznikom, smo Ravenčani zopet napolnili našo majhno, a prijazno staro dvorano. Prostor res ni tak, da bi se kazalo hvaliti z njim, je pa toliko bolj pohvale vreden program, ki ga je pripravilo kulturno-umetniško društvo pod predsednikovanjem Draga Kotnika.

Prireditev je otvoril moški pevski zbor Ravne, ki je pod taktirko gospe Teje zapel Prešernovo Zdravljico, našo narodno himno.

Izjemno dobro pripravljen recital, ki je bil daleč od suhoparnega naštevanja dobro znanih podatkov o dr. Prešernu, so sijajno izvedle osmošolke Katja, Janja in Aleksandra, z nežnim brenkanjem na kitaro pa ga je izpopolnila Vesna. Nato je prostor z dvema mlo zvonečima melodijama napolnil Šaleški oktet, ki je bil tokrat prvič v gosteh in nas je nadvse prijetno presenetil in očaral. Aleksandra in Janja sta zaigrali nekaj pesmi, eno celo v angleškem jeziku - pač hit, ki ga trenutno poslušajo najstniki tudi v Ravnah. Spremljali sta se vsaka s svojo kitaro, da nam je vsem seglo do srca. Obe sta pokazali odlični glasbeni talent in tako lep glas, kot ga

človek pri petnajstletnih dekletih ne sliši prav pogosto. Špela, ki se je zaljubila v citre, nam je prisrčno odbrenkala, nato pa so na oder pridrobencjali naši šolarčki, učenci podružnične šole Ravne, ki pod mentorstvom učiteljice, gospe Daniele, prav prijetno popestrijo sleherno prireditev. Žarečih ličk so nam pokazali, da že spet veliko novega znajo in roko na srce, brez njih bi prostor ne imel toplega, prisrčnega mika. Nejc in Samo, začetnika, ki šele spoznavata prve prijeme na frajtonarici, z njima se trudi Kumrov Ivan, za vse domačine kar Vanč, sta uredila vsak dve domači. Za tem sta Franc in Marija Hudomal, upokojena učiteljica, recitala vsak eno izmed svojih mnogoštevilnih pesmi. Oba sta nam lahko vzor, koliko lepih in koristnih reči lahko počne sodoben upokojenec, če ima le voljo zato. Naš sovaščan Franc Pečovnik je ob kulturnem prazniku zopet obelodanil svojo literarno stvaritev - izdal je dopadljivo vezano knjižico pesmi z naslovom Pesmi mladih let in moje domovine. Uvodno besedo je h knjižici prispeval Ivo Stropnik, pesnik, pisatelj in publicist, sicer pa naše gore list. Knjižica, katere izdajo je kot že pri vseh prejšnjih finančnih avtor sam, je bila po končani

proslavi tudi naprodaj. Prav na koncu skoraj dve uri trajajočega, a niti za trenutek dolgočasnega programa, so na oder prikorakali še Vandrovčki, folklorna skupina iz Raven, ki jo vodi Milena Movh. Prav žlahtno so nam pokazali kakšno vlogo sta na stari pristni slovenski ohceti imela camer in družica. Slišali smo venček že skoraj pozabljenih naprevov, ki so v nas prebudili nostalgije spomine na dobre stare čase. Ples je bil res paša za oči in ušesa. Besedo, dve je spregovorila še ravenška predsednica gospa Erna Obšteter, ki nam je položila na srce nekaj misli o pomenu kulturnega praznika, o tem, koliko kulture je še žive v vsakem izmed nas, koliko jo še premoremo doma, v šoli, na delovnem mestu, koliko jo še znamo pokazati našim nadebudnežem, ki željno vsrkavajo zglede odraslih. Za konec sta Drago in Andrej, sicer še rosno mlada, a že dobro izurjena harmonikarja zaigrala tako poskočne, da so marsikoga kar pete zasrbele. In kdor je hotel, jih je lahko po končani prireditvi brusil na plesišču še tja v pozne večerne ure predprazničnega dne.

Marjana Kotnik

Skoraj pozabljena tradicija zimskih športov pri nas

Se še spomnite smučarskih skokov v Šoštanju?

Zadnje obilne snežne padavine, ki so povzročile toliko težav, in svetovno prvenstvo v smučanju so me spomnili na zime, kakršne so bile nekdaj, ko je bila debela snežna odeja nekaj običajnega in ko še ni bilo takšnega prometa, zato se na sneg nihče ni jezil. Bil je nekaj povsem običajnega, za mlade pa zelo dobrodošlega. To so bili časi, ko je v Šoštanju potekalo živahno družabno in športno življenje. Zato sem obiskala gospoda Milana Ježovnika, ki je z veseljem pobrskal po spominih na tiste čase.

To je bil čas takoj po vojni, ko so se ljudje vsake stvari lotili z veseljem in zanosom, tako tudi športa. Začetki te športne dejavnosti so segali še pred vojno, saj so bili nosilci skavti, na čelu z gospodom Železnikom. Na severni strani Gorice so si na kraju, ki so mu pravili Monte Grapo, uredili smučarsko skakalnico. Sprva je bila z naravnim zaletom, nato pa so zgradili lesen zalet. Ustanovili so smučarski klub Usnjar, katerega dolgoletni predsednik je bil gospod Branko Šumer in ki je imel dve sekciji: smučarsko in skakalno. Takrat so tovarniško izdelane smuči bile še redkost. Gospod Ježovnik se spominja, da je od prijatelja kupil smuč s “kandahar” okovjem, vendar jih je kmalu razbil. Sicer pa je za prvo silo izdeloval smuč kar šoštanjski kolar, gospod Jevšenak, katerega sinova sta tudi bila člana ekipe skakalcev. Alojz Jevšenak je bil tudi trener skakalcev. Slalomska sekcija je imela treninge in tekmovanja na Pušniku, skakalci pa so bili v glavnem na Goricah.

Smučarske skakalnice so imeli še v Črni na Koroškem, v Vojniku, v Braslovčah, v Celju (v parku), na Ljubnem pa tudi v Velenju. Velenjska skakalnica je stala prav na kraju, kjer stoji tudi sedanja. Seveda pa je bilo največ skakalnic v tipično zimsko športnih krajih na Gorenjskem, kot je na primer Kranjska Gora.

Kako uspešni so bili šoštanjski tekmovalci in kako pogosta so bila športna tekmovanja, pričajo mnoge diplome, ki jih hrani gospod Milan. Najstarejša iz zbirke je diploma za prvo mesto med mlajšimi mladinci iz leta 1952. Nato sledijo diplome iz raznih mednarodnih, državnih in celo mednarodnih tekmovanj. Dve leti zapored je osvojil naslov štajerskega prvaka.

Dobro se še spominja tekmovanja na Ljubnem, kjer je zasedel drugo mesto. Ko se je vrnil domov, so domači že vedeli za njegov uspeh, saj so slišali zanj po radiu in mu veselili čestitali. Treba je pomisliti, da so bili v tistih časih radijski aparati redkost, da pa bi radio poročal o neki tekmi, je morala biti res pomembna. Na tej tekmi je sodeloval tudi znameniti slovenski skakalec Janez Polda.

Gospod Ježovnik se rad spominja tudi svojih prijateljev iz kluba: oba brata Jevšenak, Ošlovnik, Sušec, Železnik, brata Zager, Končan, Naraločnik, Vinko Pevcin - znani slikar.

Tekme in skoki so bili pri šoštanjskih prebivalcih zelo priljubljeni, saj je bilo vedno veliko gledalcev. V Šoštanju so prirejali tekme za Kurnikov pokal, silvestrske skoke, pa tudi nočne tekme. Za to priliko so skakalnico električno osvetlili, kar je bil tudi svojevrsten podvig. Kako zelo so se trudili, da bi vse potekalo v redu, pove tudi podatek, da so mnogokdaj sneg nanašali na skakalnico, celo z metlami so ga pometali, če ga je bilo premalo, saj umetnega zasneževanja takrat še niso poznali. Ker so v drugih krajih gradili večje skakalnice - na Ljubnem je bila na primer 70-metrška, so si večjo zaželeli tudi šoštanjsčani. Pričeli so s pripravljalnimi deli. Buldožer je naredil izkop, žal pa se je vsul zemeljski plaz in tako so bile želje po skakalnici pokopane. Počasi pa je tudi delo v klubu zamrlo.

Gospod Milan Ježovnik se še vedno ukvarja z ljubiteljskim športom, tudi zimskim, saj se je ravno naslednji dan po našem obisku odpravljal na tekmovanje v slalomu v Kranjsko Goro.

L. M.

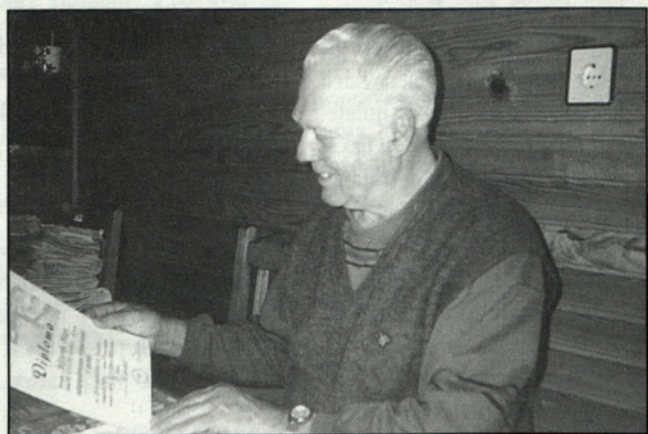

Foto: L. M.

ŠPORT

SPIN VEDNO AKTIVEN

Naši igralci namiznega tenisa spet uspešni

Premagali Trnavo

23. januarja je naš klub Spin pripravil srečanje z namiznoteniškim klubom Trnava, ob tem pa priredil manjši turnir. Naš klub so zastopali Ivan Zera, Spasoje Tešanovič, Jolanda Belavič, Zoran Gajšek ter Franc Hribernik. Klub iz Trnave so premagali z 22 proti 3.

Števično v Rimskih Toplicah

6. februarja smo se udeležili srečanja klubov ob Savi in Savinji v Rimskih Toplicah, kjer se je odvijal turnir dvojic. Naš klub se je turnirja udeležil s šestimi ekipami, ki so dosegle odlične rezultate.

Tekmovalo se je v eni kategoriji, rezultati naših članov pa so bili naslednji: 1. mesto Tone Leber in Ivan Zera, 3. mesto Spasoje Tešanovič in Franc Hribernik ter 5. mesto Jolanda Belavič in Franc Fajdiga.

Sodelovali sta tudi dve ekipi mladincev (Ivan Zera in Erik Gmajner ter Željko Ačimovič in Marjan Tekavec), ki sta se v predtekmovalni skupini uvrstili na tretje mesto.

*Tone Leber
predsednik NTK SPIN Šoštanj*

ODBOJKARJEM KAŽE SLABO

Odbojkarji Šoštanja-Topolšice so po petih kolih spomladanskega dela še vedno brez zmage, izgubili pa so tudi teoretične možnosti za obstanek v 1.A ligi, saj so izgubili odločilno tekmo z Žužemberkom in s tem tudi osmo mesto na lestvici.

Postava: Medved, Dimec, Kugovnič, Zulič, Čokovič, Verbič, D. in S. Sevcnikar, Bevc, Zilnik, Šuler, Pavič, trener Jerončič.

Kamnik, 23. januar:

Kamnik : Šoštanj-Topolšica 3 : 0
Domači so v prvem nizu povedli s 6:0, Topolščani so se nato zbrali in celo izenačili. Kamničani pa so v zaključku niza tudi z malo sreče zmagali. V drugem in tretjem nizu so z odlično igro na mreži z lahko-to osvajali točke in tudi zmagali.

Šoštanj, 30. januar:

Šoštanj-Topolšica : Olimpija 0 : 3
Šoštanjčani so začeli slabo in prvi set izgubili. V drugem so zaigrali bolje in parirali gostom do rezultata 10:11. V končnici pa spet stara zgodba, veliko lastnih napak in izguba seta. V tretjem so jih Ljubljancani popolnoma nadgrali.

Žužemberk, 6. februar:

Žužemberk : Šoštanj-Topolšica 3 : 0
Šoštanjčani so od tekme veliko pričakovali in bili tudi močno

motivirani, predstavili pa so se kot nezainteresirana in neborbena ekipa. Gostitelji so skoraj vso tekmo vodili in narekovali tempo igri. Zato so tudi osvojili pomembno zmago in si zagotovili obstanek v 1.A ligi.

Šoštanj, 13. februar:

Šoštanj-Topolšica: Elvo Bled 0 : 3
Na igrišču je bila vseskozi vidna samo ena ekipa, to je ekipa Bleda, ki je dominirala v vseh odbojarskih prvinah. Domači trener je poskušal z menjavami spremeniti potek igre, a tudi to ni pomagalo. Domača ekipa je delovala razbita in s tem potrdila, da to ni ekipa, ki jo poznamo s prejšnjih sezon.

LESTVICA

Fužinar	11:2	22
Pomgrad	11:3	22
Salonit	10:3	20
Stavbar	9:5	18
Bled	9:5	18
Kamnik	8:6	16
Olimpija	7:7	14
Žužemberk	3:11	6
Šoštanj-Topolšica	1:13	2
Krka	0:14	0

V naslednjem kolu bodo igralci Šoštanja-Topolšice gostovali pri ekipi Krke, nato pa doma počakali prvouvrščeno ekipo Fužinarja iz Raven.

Robi Kugovnič

PORAZI SE KAR VRSTIJO

ošarkarji Elektre so v zadnjih treh kolih s tremi porazi zapravili dobro uvrstitev na lestvici, ki bi zagotavljala zanesljiv obstanek v ligi.

Z zmago v Šentjurju v 15. kolu so sicer nakazali, da se forma vzpenja. Oslabljeni domačini Kemoplasta so premagali s 77 : 88. Pri Šentjurju je bil na tem srečanju neustavljiv izkušeni Urbanija, ki je dosegel kar 29 točk, pri Elektri pa je bil najboljši strelec Božič s 23-imi točkami. Zmago so si Šoštanjčani zagotovili z uspešnimi akcijami pod košem, kjer je Tajnik nadigral mlade domačine.

Žal pa so Šoštanjčani po zmagi v Šentjurju močno popustili in že v naslednjem kolu proti Iliriji doma visoko izgubili z 80 : 100. Izkazalo se je, da je ta razlika še dokaj ugodna, saj so gostje vodili že za 27 točk. Odločilno prednost si je Ilirija priigrala že v prvem polčasu, ko so naredili skoraj neverjeten delni izid 15 : 0. Gostom je zmago prinesel izredno dober met iz igre, ki je Elektro tokrat pustil na cedilu. Z izjemo Ruprehta na tej tekmi tudi ni bilo opaziti običajne borbenosti pri domačih igralcih.

Poraz so doživeli Šoštanjčani tudi v Slovenskih Konjicah proti Banexu, kljub nekaterim napovedim pred tekmo, da jim ta ekipa "leži". Znova je bilo usod-

nih le nekaj minut, tokrat v drugem polčasu, ko so si domačini z delnim izidom 14 : 2 priigrali odločilno prednost. Končni rezultat je bil 89 : 81.

V zadnjem kolu to soboto doma pa je Elektra izgubila še proti Krškemu, ki je že celo sezono na lestvici nižje od Šoštanjčanov. V prvem delu so z disciplinirano igro na centre košarkarji Elektre uspeli narekovati tempo igre. Znova pa so v drugem polčasu dovolili gostom, da si z delnim izidom 12 : 0 priigrajo odločilno prednost, ki so jo znali zadržati do konca. Tekma se je končala z rezultatom 74 : 82, najboljši strelec Elektre pa je bil tokrat Žiga Medvešek s 17-imi točkami. Gostje, ki jih vodi stari lisjak Vojko Herksel, so uspeli zaustaviti Rizmana, ki je tokrat dosegel zanj skromnih 13 točk.

V soboto čaka Elektro morda že odločilna tekma za obstanek v ligi, in sicer v Hrastniku proti tamkajšnji ekipi GD Hrastnik.

30. 1. so imeli svoj dan košarke osnovnošolci Šaleške doline. V Rdeči dvorani so odigrali finalni del medobčinskega prvenstva. Zelo uspešni so bili učenci OŠ Bibe Röcka, ki jih trenira Toni Rehar, saj so postali medobčinski prvaki med starejšimi dečki (7. in 8. razred) in osvojili 2. mesto med mlajšimi dečki (5. in 6. razred). Poleg tega pa je bil Nik Ivanovič izbran za najboljšega igralca med starejšimi dečki, Boris Ciglar pa je bil najboljši strelec s tridesetimi točkami; med mlajšimi dečki je bil najboljši strelec s 26-imi točkami Meho Delič. Vsi trije so učenci OŠ Bihe Röcka.

Tjaša Rehar

19. SVETOVNI JAMBOREE - ČILE 1998/99

edno bolj se je bližal čas odhoda v Južno Ameriko, in sicer v Čile. Prišel je petek, 18. december 1998, ko smo se morali vsi udeleženci jamboreeja, sve-

tovnega zleta tabornikov, posloviti od svojih staršev, sošolcev in prijateljev. Priznati moram, da je bilo slovo težko, saj smo se zavedali, da se ne bomo videli osemindvajset dni. Vseh udeležencev iz Slovenije je bilo dvesto 279, od tega dvesto tabornikov in devetinsedemdeset katoliških skavtov.

Pozno popoldan je letalo vzletelo z Brnika. Bil je neverjeten občutek, ko smo po eni uri vožnje pristali v Frankfurtu. Letališče je res neverjetno veliko, saj je največje v Evropi. Po eno urnem čakanju in ogledovanju letališča smo se vkrcali na letalo Lufthanse. Bilo je ogromno. Vzleteli smo. Osemnajst ur smo se vozili do Čil. Še prej smo se ustavili v Argentini, v Buenos Airesu, da so letalu dolili gorivo in ga oskrbeli, mi pa smo se zapodili v trgovine. Po prihodu v čilsko prestolnico Santiago smo se z avtobusi odpeljali do športnega centra, kjer smo se utaborili za teden dni. Bilo je čudovito, ogledali smo si skoraj vse mesto, kolikor je pač bilo mogoče. Družbo so nam delali čilski taborniki, ki so bili vedno dobre volje in nam neutrudno prepevali taborniške pesmi.

Jamboree

Bližal se je čas odhoda na jamboree in zopet se je bilo težko posloviti. Podali smo se do prostora, kjer se je odvijal jamboree. Vse je bilo novo in na začetku smo bili videti kar malo zbegani, a takoj spet v "odlični formi" za postavljanje šotorov. Že na začetku nas je do dobra "prekuhalo", saj je bilo okoli 30°C, česar niti približno nismo bili vajeni. Tu se je še isti dan zbralo več kot petintrideset tisoč skavtov iz celega sveta. Udeleženci so bili predstavniki večih ras in narodov iz dobrih sto dvajsetih držav. O pravi mavričnosti tega dogodka priča tudi dejstvo, da so za verujoče pripra-

vili rimskokatoliške, protestantske, pravoslavne, judovske, mormonske, islamske, hinduistične in budiistične obrede. Kot zanimivost pa vam lahko povem, da smo v Čilu novo leto praznovali kar dvakrat. Ker je ura v Čilu premaknjena za štiri ure nazaj, smo prvič praznovali novo leto ob 20.00, saj je bila takrat v Sloveniji 24.00. Kasneje smo praznovali še po čilskem času, ko je bila v Sloveniji ura že 4.00 zjutraj. Bilo je izjemno.

Gradimo mir skupaj!

Svetovni zlet je dogodek, ki zahteva izjemno organizacijo. Čilenci so se na nekaterih področjih nadvse izkazali, vendar jim je ponekod tudi spodletelo. Prav po južno-ameriško. Otvoritev jamboreeja je bila poleg zaključka edina prireditev, na kateri smo se zbrali vsi udeleženci. Otvoritev je vodil sam predsednik Čil. Osrednjo arenno tabora je napolnilo morje ljudi, nad katerim je vihral gozd zastav. Med njimi je bilo seveda tudi nekaj trobojnic s Triglavom. Slovenci smo nase še posebej opozarjali z ragljami, ki so povzročale skoraj neznosno hrup. Naslednje dni smo imeli na izbiro več kot dvesto delavnic, tako da je vsak našel kaj zase. Imeli smo kar nekaj izletov na zelo visoka gorovja, tudi do 3000 metrov nadmorske višine. Govorim med drugim o visokem gorovju Andih, ki smo ga prav tako obiskali. Na izletu smo ob poti pri kaktusu srečali (verjeli ali ne) tudi tarantelo, ogromnega pajka, ki smo se ga vsi zelo prestrašili. Domačini so vzeli pajka v roke in se z njim igrali kot z igračo. To nam nikakor ni šlo v glavo. Ves čas jamboreeja smo se imeli neizmerno lepo. Geslo jamboreeja je bilo "Gradimo mir skupaj".

Pa še po Južni Ameriki in domov

Po jamboreeju smo se preselili za nadaljnjih deset dni v drug del Santiaga, okoli katerega je bil občudovanja

vreden park. V tem času smo se z avtobusi odpravili tudi do Pacifika, kjer je bilo res nepozabno. Voda je bila zelo mrzla, a to nas ni motilo.

Prišel je čas, ko smo se tudi Slovenci počasi morali odpraviti domov iz teh neverjetnih in predvsem toplih Čil. Seveda se s tem ni nihče strinjal, a v sebi si je vsak želel čim prej videti starše, prijatelje, sošolce.

13. januarja 1999 smo se odpeljali na letališče, se še zadnjič objeli in poslovili od svojih južnoameriških prijateljev in se zopet vkrcali na letalo. V Frankfurtu smo se razdelili na polovico, tako da nas je dva voda tabornikov odletelo že dopoldan s katoliškimi skavti, ostali pa so čakali na letalo devet ur. A kot sem kasneje izvedela, jim potrpežljivost ni delala prevelikih težav, saj so se zapodili v vse trgovine na letališču. Po pristanku na Brnik smo se težko poslovili še med seboj, nato pa odšli v množico ljudi iskat svoje prijatelje in starše. Kar onemeli so, ko smo se prikazali v kratkih majicah, nekateri celo v kratkih hlačah, saj je bila temperatura -3°C. Zavladala je nora panika, vsi smo bili neizmerno veseli prihoda domov in kasneje tudi v šolo.

Tega zleta ne bom nikoli pozabila, ostal mi bo v najlepšem spominu. Zame je to kot na novo odkrit kamenček v mozaiku in potrdila se bom, da jih bom našla čim več.

Na koncu se taborniki rodu Pusti grad iz Šoštanja zahvaljujemo vsem, ki so nam omogočili ta nepozabni trenutek, predvsem pa glavnim sponzorjem Gorenju-Notranji opremljeni, Termoelektrarni Šoštanj in Občini Šoštanj.

*Katja Praprotnik
Rod Pusti grad Šoštanj*

Naši navijači v Kitzbühelu

Trije Šoštanjčani so se pred najbolj znano smukaško tekmo v četrtek ponoči podali na pot. Vozili so v trdi megli, zato je pot trajala polnih osem ur. Razgledali so se po Kitzbühelu in že so morali na vrh zaletišča z gondolo, ki pristane na 2115 metrih. Odločili so se, da prvega smuka ne bodo videli celega, ker je bil njihov cilj videti, kako strma je progja v Kitzbühelu. Šli so peš ob progji. Ob prihodu do najbolj nevarne strmine, ki se imenuje Mišnica, pa so se samo spogledali. Niso mogli verjeti, da se tu vozijo človeška bitja. Ob progji so hodili cele tri ure, če primerjate, da prismuča smukač na cilj v dveh minutah. Drugi šprint smuk se je pričel ob njih. Tu je dosegel naš Aleš Brezavšček s 25. mestom najboljšo slovensko uvrstitev. "Vzdušje v areni je nekaj prečudovitega. Smuka v živo ni moč primerjati z gledanjem televizije", so pripovedovali po vrnitvi domov.

Trije športni navdušenci so si na Občini sposodili dve šoštanjski zastavi, tako da so v 338 km oddaljenem Kitzbühelu promovirali naš kraj. Pravijo, da so jih obiskovalci spraševali, od kod so, ko so videli naše zastave.

KMETIJSKA
SVETOVALNA
SLUŽBA
SLOVENIJE

5. LETNA SKUPŠČINA GOVEDOREJSKEGA DRUŠTVA ŠALEŠKE DOLINE

Konec januarja je v Gaberkah potekala 5. letna skupščina Govedorejskega društva Šaleške doline. Člani so se, za razliko od prejšnjih let, v velikem številu udeležili tega srečanja. Na dnevnem redu so bile med drugim volitve novih organov upravljanja društva, poročili o delu društva, o rezultatih selekcijskega dela in osemenjevanja krav v letu 1998. Prisotni so z zanimanjem prisluhnili predavanju veterinarskega inšpektorja Roka Pečnika *Kako preprečiti okužbo govedi z nevarnimi boleznimi.*

Večino časa na sestankih v letu 1998 je upravni odbor namenil reševanju problemov pri zagotavljanju semena kvaliteten bikov in dosegel, da je oskrba s semenom vsaj do konca leta potekala po programu osemenjevanja, ki ga je pripravil v začetku osemenjalne sezone. Rešitev tega problema je za kmete, ki se ukvarjajo z rejo krav molznic ključnega pomena. Cilj je krav molznic je proizvodnja čimvečjih količin mleka, na količino namolžnega mleka pa poleg ostalih dejavnikov vpliva tudi dobro in načrtno delo pri selekciji znotraj črede. To pa je izvedljivo, če oskrba s semenom poteka nemoteno in po izdelanem programu. Večina rejcev na področju Šaleške doline redi krave rjave pasme, nekateri pa so se ravno zaradi omenjenega problema odločili za nakup plemenskih telic črne bele pasme in plemenskih telic rjave pasme iz Avstrije in Nemčije.

Uspešno se nadaljuje tudi program osemenjevanja krav dojilj in krav molznic slabše proizvodnje s semenom bikov mesnih pasem. Osemenjevanje z mesnimi pasmami sofinancirajo vse tri občine z namenom, da se poveča število telet, primernih za nadaljnje pitanje. Namenjena morajo biti za vhlavljanje pri rejcih mladega pitovnega goveda v Šaleški dolini.

Lotili so se tudi reševanja problema plačevanja takse za obremenitev voda za tiste količine vode, ki jo popije živina. Če obremenitev kmetijskih površin z govedom ne presega 3 GVZ/ha in če je možno evidentiranje popite vode, kmetiji za to količino ni potrebno plačevati takse za obremenitev voda. Kar precej kmetov je oddalo svoje vloge, ki jih bomo v imenu društva poslali na Ministrstvo za okolje in prostor Republike Slovenije.

Reševali so še druge sprotne težave, ki so se pojavljale skozi vse leto. Organizirali so tudi strokovno ekskurzijo v Belo krajino in tam obiskali nekaj kmetij in izmenjali razne izkušnje in mnenja.

Člani društva se tudi pridno udeležujejo različnih oblik izobraževanja, ki jih organizira Kmetijska svetovalna služba Velenje, saj se zavedajo, da so jim znanje in informacije, ki jih na ta način pridobijo, v pomoč pri gospodarjenju na kmetijah.

V proizvodnji mleka je bil dosežen kar lep napredek. Zadruga odkupuje mleko od 151 kmetov, ki so ji v letu 1998 prodali 8.136.420 litrov mleka, kar je povprečno 53.884 l prodanega mleka na kmetijo. V A in AP kontrolo je bilo vključenih 75 kmetij s 1412 kravami. Te kmetije imajo v hlevu povprečno 18,8 krav. Poraslo je tudi število kmetij s kravami dojiljami, saj je bilo v letu 1998 evidentiranih 152 kmetij s 578 kravami dojiljami.

Z volitvami v organe upravljanja je društvo dobilo tudi novega predsednika in sicer Sonjo Arlič, ki bo vodila in zastopala društvo v naslednjih štirih letih. V program dela za tekoče leto so poleg že ustaljenih aktivnosti zapisali tudi priprave na razstavo govedi, ki bo leta 2000 v Šaleški dolini.

Sprejeli so tudi sklep o višini članarine za leto 1999, ki znaša 2000 SIT. Vsi člani, ki članarine niso poravnali na skupščini, lahko to storijo na sedežu Enote za kmetijsko svetovanje, Trg svobode 5 v Šoštanju. Ob plačilu dobijo tudi koledar za spremljanje plodnosti krav.

Lidija Diklič, inž. kmet.

Ž I V L J E N J E

NEVARNOSTI SNEGA, ŽLEDA IN VETRA V GOZDU

nežna odeja je prekrila našo deželo. Če ste prejšnji teden opazovali drevje, ste opazili, da se je kar šibilo pod snežno odejo. Sedaj je sonce že pokazalo svojo moč in drevesa odrešilo bremena. Na osončnih pobočjih, v ozkih dolinah in soteskah, kamor sonce le stežka prodre, pa snežni oklep še vedno obdaja drevesa in nekatera so pod težo že popustila.

Pozimi največjo nevarnost za gozdno drevje predstavljajo sneg, žled in veter. Ljudje smo proti tem naravnim pojavom nemočni. V dolgi življenjski dobi gozda se sneg, žled in veter pogosto pojavljajo. Lahko se pojavljajo posamezno ali pa v kombinacijah enega z drugim (npr. moker sneg in veter, žled in veter).

Snegolomi nastajajo, ko se sneg nabira na krošnjah dreves do takšne obremenitve, da se drevo zlomi ali podre. Pojavljajo se po vsej Sloveniji, razen na Krasu. Izrazitejši so v območjih z večjim deležem smreke. Škodo povzroča zlasti južni sneg, ki ima večjo prostorninsko težo kot suhi sneg, se tudi bolj oprime vej in hitreje primrzne. Snegolomi različnih jakosti se pojavljajo vsako zimo. Najbolj prizadenejo čiste smrekove gozdove, posebej še umetno osnovane gozdove v pasu pogostejšega južnega (mokrega) snega. Po ogroženosti smreki sledi bor. Listavci so manj ogroženi, če so brez listja. Zelo velika pa je škoda pri listavih, ko sneg zapade spomladi ali jeseni, ko soolistani. Suh sneg povzroča škodo le v brezvetrju, drugače pa ga veter strese z dreves in s tem ublaži škodo. Že manjše količine južnega snega, ki primrznejo na krošnje in debla, povzročijo krivljenje in upogibanje dreves. Ta debela se tudi po razbremenitvi ne morejo več zravnaniti. Leta 1961 je samo na Pokljuki sneg podrl 130.000 m³ lesa (Župančič, 1969). Žled se pojavi, ko na močno podhlajeno drevje začne padati dež, ki primrzne. Žled drevo dobesedno oklene in povzroči nekajkrat večjo obremenitev od normalne, kar drevo zlomi. Žled lomi vrhove, veje ali cela drevesa. Oblika in velikost krošenj imata odločilen pomen na intenzivnost poškodb po žledu. Proti poškodbam po žledu so bolj odporni iglavci. Samo pri boru žled lomi krhke veje, ne pa celega drevesa. Žled je najbolj značilen za jugozahodno Slovenijo. Njegovo delovanje je močno tako na celinski strani (npr. Idrijsko hribovje) kot na primorski strani (npr. Brkini). V primernih vremenskih razmerah pa nastaja žled tudi drugod po Sloveniji.

Vetrolome povzročajo močni vetrovi. Posebej so nevarni, če so združeni z mokrim snegom ali žledom. Najnevarnejši so viharji - rušilni vetrovi. Za te vetrove je značilno, da je njihova hitrost v višini krošenj veliko večja kot pri tleh, kar povzroča vrtnčasta gibanja zraka in ustvarjajo se veliki pritiski na drevje. Samo dobro zakoreninjeno drevo se lahko ubrani pritiskom vetra. Pri nas je zelo občutljiva smreka, ki plitvo korenini in je zato močno neodporna na delovanje vetra. Ločimo dve obliki delovanja vetrov: frontalno in vrtnčasto. Pri frontalnem delovanju vetra le-ta čelno prodira v gozd in ruši drevje v smeri divjanja. Ti

vetrovi prodirajo globoko v gozd in so zato najbolj nevarni. Pri vrtnčastem delovanju vetra le-ta podira in lomi drevje v vse smeri. Ti vetrovi so pogojeni s konfiguracijo terena. Odpornost drevja proti vetru pa ni odvisna samo od drevesne vrste, ampak tudi od reliefa, starosti drevja, zdravstvenega stanja drevja, oblike in velikosti krošenj... Vetrolomi so pogostejši kot snegolomi in prizadenejo večje količine gozdnega drevja.

Raziskave so pokazale, da sneg in veter povzročata večje škode pri iglavcih, žled pa pri listavih. Od leta 1955 do 1990 je bilo zaradi snega, žleda ali vetra v Sloveniji podrtega 6.623.559 m³ gozdnega drevja. Raziskave so pokazale, da je v zadnjem obdobju že skoraj vsak dan v povprečju v Sloveniji zaradi naravnih ujm podrtega okoli 1000 m³ gozdnega drevja.

Škode zaradi snegolomov, žledolomov in vetrolomov povzročajo zmanjšanje posrednih vlog gozda (ekološke in socialne funkcije). Škode so tudi neposredne. Poslabša se sortimentna sestava, ker se zmanjša delež vrednejših sortimentov, do 30 % in več se povečajo stroški izdelave in spravila lesa, odpadki lesa se lahko poveča do 15 % nad normalnim. Če se sestoj zaradi poseka poškodovanega drevja preveč presvetli, se zmanjša prirastek. Povečajo se stroški obnove in nege gozda, saj je treba gole površine obnoviti (sadnja). Nastajajo tudi izredni stroški zaradi gradnje prometnic v prizadeta področja. Poveča se tudi nevarnost pojavljanja škodljivcev (lubadar) in bolezni gozdnega drevja, zato so večji stroški varstva gozdov. Pri večjih naravnih ujmah se spremenijo tudi tržne razmere. Zaradi velike ponudbe lesa na trgu pride do zniževanja cen lesa. Pri večjih lastnikih gozda je lahko zaradi velike ujme prizadeta tudi njegova eksistenca.

Ujme so redni naravni procesi, zato jih ni mogoče preprečiti. Lahko pa s premišljenimi ukrepi zmanjšamo njihovo delovanje in negativne posledice, ki jih prinašajo. Pri umetni obnovi gozda je zelo pomembno vnašanje avtohtonih (domaćih) drevesnih vrst, ki so prilagojene na določeno rastišče. Umetno vnašanje smreke v preteklosti na vsa rastišča ima danes za posledico močno prizadetost teh gozdov po naravnih ujmah. Polomljeno in podrto drevje pa je zelo ugodna podlaga za pojav lubadarja in bolezni gozdnega drevja. Pomembna je tudi nega gozda od mladja do debeljaka ter s tem oblikovanje rastišča primerne drevesne sestave in zgradbe gozda. Nevarnost zaradi vetra lahko povečamo, če pri poseku zaradi obnove gozda ne upoštevamo smeri najpogostejših vetrov. Tudi premočno poseganje v nenegovane sestojne ima za posledico veliko podrtega drevja zaradi ujm.

Zavedati se moramo, da lahko s izvajanjem vseh teh ukrepov delovanje snega, žleda in vetra samo ublažimo, ne moremo pa ga preprečiti. Zato je toliko bolj pomembno, da skušamo te ukrepe v kar največji meri izvesti in se s tem čimbolj izogniti posledicam naravnih ujm.

Damjan Rožič, dipl. inž. gozd.

ZDRAVSTVENI KOTIČEK

Z a r a d s t v e n i k o t i č e k

KRVNE MAŠČOBE

Za normalno delovanje človeškega organizma potrebujemo ogljikove hidrate, beljakovine in maščobe. Najpomembnejša maščoba je holesterol, ki se nahaja največ v telesnih celicah, v krvni plazmi pa ga je zelo malo. Odvečna količina holesterola se kopiči v stenah žil odvodnic, kar povzroča poapnenje ožilja. Poleg holesterola so za nastanek ateroskleroze pomembne še druge maščobe, ki jih imenujemo trigliceridi. V krvi krožita dve vrsti holesterola: "dobri" ali HDL holesterol in "slabi" ali LDL holesterol. Oba holesterola morata biti v ravnotežju oziroma "dobrega" več; če pa je razmerje obratno, potem pride na žilnih stenah arterij do odlaganja škodljivega holesterola, s tem pa do poapnenja žil odvodnic. Priporočljivo je, da bi si po petintridesetem letu starosti kontrolirali oba holesterola pa tudi trigliceride. Vse posledice, ki jih povzroča "slabi" ali LDL holesterol, nastanejo tem prej, če ima prizadeti še druge faktorje tveganja. Ker dobimo večinoma maščob v

prehrani, je pomembno, da vemo, katerih prehranskih artiklov se moramo izogibati. Že dolgo je znano, da so močno škodljivi vsi izdelki iz svinjskega mesa, kakor tudi suhomesnati izdelki in prekajeni izdelki, jajčni rumenjaki, siri, smetane, polnomastno mleko, mastna govedina, kakav, čokolada, majoneze, masleno testo in še kaj. Veliko "dobrega" holesterola je v ribjih izdelkih, koščicah sadju, orehih, mandljih itd.

Že dolgo je znana zdravilna vloga česna na znižanje nasičenih maščobnih kislin. Kar se tiče prave kave, je treba paziti tudi mero, kajti preobilica prav tako škoduje ožilju v smislu poapnenja.

Na koncu bi zaključili: holesterol je pomemben dejavnik tveganja za nastanek srčne in možganske kapi ter za poapnenje spodnjih okončin, ki jih je dostikrat treba odrezati. Da se bomo izognili najbolj tragičnim posledicam, ki jih povzročajo maščobe oz. poapnenje, moramo živeti zdravo že od mladosti naprej, biti veskozi telesno aktivni in ne pozabiti na že znani izrek: Zdrav duh v zdravem telesu.

Valter Pirtovšek, dr. med.

B R E Z R O K A V I C

VALENTINOVO PO VALENTINOVEM

Da se je Valentinovo kot praznik zaljubljenecv prijel tudi v slovenskem prostoru, pripisujem temu, da hoče biti Slovenija Amerika v malem in tako nenehno škilimo na zahod. No, v primeru praznovanja Valentinovega mirne duše lahko rečem, da smo kar na široko odprli oči. Saj nimam nič proti. Za Valentina smo vedeli bolj kot za zgodnjega znanilca pomladi (po starem kmečkem izročilu je Valentin prinesel ključ od korenin), saj se na ta dan ženijo ptički. In če se poleg ptčkov zdaj lahko ženijo tudi ljudje, zakaj pa ne. Ljubezen je vendar tista čudovita sila, ki uči ljudi lepote dajanja in sprejemanja.

Tako se je Valentinovo z vsemi srčki, rožicami, darilci in pisemci in temu, kar pač sodi zraven, po letu 91 lepo idejno in komercialno ujelo v slovenski prostor. Izvor Valentinovega je pravzaprav v Angliji, kjer je že stoletja zaščitnik zaljubljenecv in dobrih prijateljev. Že pred petsto leti so si predvsem mladi ljudje izmenjavali darila. Pa vendar je Amerika tista, ki je iz tega praznika pozornosti naredila čisti posel (po letu 1723). Za izražanje pozornosti so na voljo najrazličnejša darila, čeprav je prvotni namen obdarovanje z lastnimi izdelki. Na svoj račun pride tudi pošta, saj je znan podatek, da v Ameriki za ta dan prenesejo komaj kaj manj voščilnic kot za božič. Tekst na voščilnicah je bolj ali manj duhovit, nekatere pa so celo parfimirane, tako kot je bilo v navadi v Angliji v 19. stoletju. Tudi podarjanje rož je ena izmed pozornosti, ki je v navadi, vendar je treba vedeti, da imajo tudi rože svoj pomen. Krizanteme obetajo obilje, čistost, orhideje spolnost, vijolice skromnost, bele marjetice nedolžnost in tako dalje v smislu rož.

Za Valentinovo je že od nekdaj v navadi tudi vedeževanje in prerokovanje. Splošna vera je bila, da bo prvi moški, ki ga ženska ta dan sreča njen Valentin (ljubljenec), zato so dekleta ta dan še posebej pazila kot hodijo. Kako je s tem danes, ne vem, ampak ne predstavljam si, da bi bil šofer delavskega avtobusa lahko ljubljencev vseh žensk, ki se bodo peljale z njim.

Kot sem že na začetku omenila je Valentin na Slovenskem v modi kratek čas, a se je vendar zapisal v srca ljudi kot vesel in prijazen praznik. Praznujemo ga na različne načine, nekateri bolj na zunaj, drugi pa bolj na znotraj. Kakorkoli. Če še niste zaljubljeni, lahko poiščete kakšno staro simpatijo in ji zaupate svojo ljubezen. Vendar samo na 14. februarja. Naslednji dan to ne velja več. Kar tako se prave ljubezni tudi ne najde in za srečo vam ne jamči nihče, niti sv. Valentin.

MiKo

Pasje življenje

Moram priznati, da težko razumem ljudi in njihove navade. Seveda to ni nič čudnega, če vam povem, da sem pes. Pogledajte na primer: pred dnevi je bil na obisku v našem mestu pomemben slikar in vsi so vedeli zato in so prišli gledat odprtje razstave. Ali pa kdo ve, da je bil na obisku tudi pomemben pes? To ni bil nihče drug kot brat slavnega psa Arturja! Zato mislim, da se nam psom večkrat godi grda krivica. In čeprav imam ljudi, zlasti "svoje", kar rad, se jim včasih malo maščujem in jim katero zagodem.

Seveda bi bilo to težko, če bi bil kakšno klavirno ščene. Ker pa sem kljub svoji mladosti zares postaven pes, si to veselje lahko privoščim. Seveda bi moral biti na povodu ali v izpustu (takšna je postava), pa me moji vendarle pustijo, da se lahko potepam po mili volji. Saj ne hodim daleč od domače hiše, se mi ne ljubi. Pa je tudi na našem dvorišču zame dovolj veselja. Mimo hodijo namreč ljudje v hišo, ki se ji reče cerkev. Kadar jih je več, jih mirno pustim mimo, če pa pride kakšna osamljena ženska ali prestrašen deček, si ju malo privoščim. Tako je bilo tudi zadnjič. Priplazil sem se stari gospe za hrbet, ko je počasi lezla po zaledeneli potki in glasno zalajal. Da bi videli, kako se me je ustrašila! Čisto otrpnila je. To mi je dalo veselje in lajal sem še glasneje in ji ves čas po poti do ceste sledil tik za petami.

Dobro se mi je zdelo, da me jemlje tako resno, čeprav ji seveda nisem hotel nič hudega. V pasji družbi me

namreč še vedno štejejo za otročaja, tam se ne morem postavljati. Sosedova psa sta tudi dostikrat prosta in si privoščita še hujše šale z ljudmi, ker sta pač dva. Čudno se mi zdi, da ljudje, ki se imajo za pametne, ne razumejo, da jim hočemo samo pokazati, da je to naše ozemlje. Seveda pri tem kdaj pa kdaj kateri iz mojega ljudstva kateremu iz človeštva raztrga hlače, kar pa tudi ni nič takega. To sodim po tem, ker bi sosedovi sicer svoja dva psa zaprli ali privezali, tako pa se samo muzajo izza kakšne zaves ali še kvečjemu zavpijejo skozi okno: *Saj je v redu, naša kučka nista huda!*

Uboga žrtev "pridnih kužkov" pa nezaupljivo gleda in se previdno odmika upajoč, da bo vendarle od kod prišla pomoč. Zato mislim, da bom tudi jaz lahko komu "pomeril hlače", ko bom starejši in me bosta tudi sosedova psa upoštevala tako, kot me sedaj mimoidoči ljudje.

Ko bo prišel ta čas ali pa se bo zgodilo kaj novega, pa se vam spet javim.

Kuža

Hov, hov, kdo se me (ne) boji?

OTROCI, ČIGAVI STE?

Kpisanju tega prispevka me je napeljalo opazovanje mladih v enem izmed naših zbirališč, kjer je najbolj polno ob koncu tedna.

Koncert mlade skupine naj bi popestril mrtvilo dni med tednom. Pričakovala sem sproščenost, ki jo običajno vzbudi glasba v živo, a sem za trenutek onemela. Pogled se mi je ustavljal na številnih brezizraznih obrazih, otopelih udih, kozarcih s pivom ali vinom (le malo jih je bilo napolnjenih s čim drugim)...

Skozi vrata so nenehno prihajali in odhajali fantje s samovšečno držo, dekleta, ki so hotela vzbujati pozornost s pretiranim make-upom... Bili pa so tudi drugi, katerim je naveličanost nad lastnim življenjem legla na mrtve oči. Le manjšina je bila dovolj pogumna prepustiti se glasbi, se z njo poigrati v živahnem ritmu in ji pritegniti s svojim glasom.

Naveličanim filistrom pa kot da jih motijo pri njihovem utapljanju lastnega razočaranja...

Kaj se dogaja z mladino? Je za njih utapljanje v alkoholu in kajenju edina prava sproščenosť? Je to tista prava zabava in tista sreča, ki naj bi ti dala moč, da se lahko zjutraj zbudiš zadovoljen s seboj? Ali pa to zdaj, v tem času (ali pa v našem kraju) sploh ni več pomembno?

Kaj pripelje najstnika do tega, da mu je edino zadovoljstvo požirek viskija že v dopoldanskih urah, da dela kot nekvalificiran delavec(-ka) za tisto malo denarja samo zato, da lahko konec tedna preživi v omami? Mogoče bi kateri od teh pripomnil, da sem že prestara, zavrtja, naj se spokam, ker jih ne razumem. Nisem več najstnica, ne pa tudi tako oddaljena od njih, da bi že pozabila, kako je biti star 16 ali 20 let, kako padaš iz enega razočaranja nad življenjem v drugega, ko spoznaš, da tvoji ideali in cilji ne morejo biti uresničeni tako, kot si si sam zamislil. Vem, da je čedalje težje dobiti službo, da si vsak želi biti neodvisen od staršev, (ki mu kar naprej težijo s svojimi iz-

kušnjami), a treba se je prebiti tudi skozi to. Tvojih ciljev ti ne bo pomagal nihče doseči, če sam ne boš vložil vsega svojega truda in vere, da to zmoreš in hočeš doseči. Moraš se ustaviti in se vprašati, kakšno življenje si resnično želiš: se prebiti skozi dan s pijačo, si zvečer poiskati pač nekoga, ki ti bo popestril noč in tako živeti brez pravega cilja tako dolgo, kot pač bo, ali spraviti na dan vse svoje talente, želje in poiskati priložnosti, jih izkoristiti in se zbuhati ob misli, da rad živiš?

Vem, da za vaše pesimistične poglede niste sami krivi. Okolje, v katerem živimo, nam ne daje dovolj upanja, da bi lahko na svojo prihodnost gledali z bolj veselimi očmi. Zato apeliram tudi na tiste, ki imajo moč pomagati. Med vsemi temi obupanci so tudi vaši otroci, nikar se ne slepite. S svojimi izkušnjami, prepovedmi, obsojanjem družbe in politike jim boste le malo pomagali. Sami morajo najti svojo pot. Lahko pa jim to pot pomagata najti.

Kam lahko zaidejo v Šoštanj, kadar si želijo razvedrila, druženja, ustvarjanja? Z galerijo in Gostilno pri Basistu smo poskrbeli za izobražence, kulturnike ali le preproste ljudi, lačne duhovne hrane ali s potrebo po ubujanju spominov. Kaj lahko ponudimo mladim? Niso vsi športnega duha, ne prečepijo vsi vse dneve nad šolskimi knjigami. Mar šola res zadovolji vsa njihova zanimanja? Bi jim bil v pomoč prostor, kjer bi lahko ustvarjali svoje dneve, se dobili na preprostem klepetu ob čaju, si pomagali v stiskah... Ali pa se to ne splača? Vendar pomislite - za današnje najstnike je takšna pomoč mogoče že prepozna, a za njimi je nov rod otrok, ki bi jim na takšen način mogoče lahko pomagali pri iskanju samega sebe.

Priznam, da me je strah roditi svojega otroka v takšno okolje. Mogoče pa bo do takrat, ko bo začel spoznavati svoje mesto, le malce drugače...

JePi

Koliko časa še poračuni pri Komunalni Velenje - Toplovod?

Zogorčenjem sem po pošti prejel poračun za ogrevanje. Lasje ti gredo pokonci, ko vidiš in občutiš, kakšno poslovanje imajo v dobi računalništva.

Razumel bi, če bi bil na leto poračun največ 5.000 SIT, pa že to je preveč za marsikaterega, tako pa sem dobil poleg mesečnega obroka, ki po novem znaša 19.000 SIT še poračun za leto 1998 in sicer v znesku 25.000 SIT.

Prideš do spoznanja, da so nenasitni, da pa ceno ogrevanja tako ali tako še mislijo povečati in to po vsem tem, ko "požremo" v dolini toliko žvepla - vse skupaj ti gre na bruhanje.

Ne bi se spuščal v strokovnost obračunavanja. Prepričan sem le, da je nekaj sila hudo narobe in ne bodo me prepričali, da je z njihove strani vse O.K. Skrajni čas je, da župana občin Velenje in Šoštanj preverita Komunalno Velenje - Toplovod, pa tudi kakšna sankcija ne bi bila odveč proti odgovornim na Toplovodu.

Prosim tudi svet potrošnikov, da zaščitijo občane, da se podobne svinjarije ne bodo dogajale. Javno zahtevam, da me s strani Toplovoda ni potrebno "kreditirati" skozi celo leto, zaračunajte tako, kot zaračuna Elektro, poračune pa ukinite!

Ivan Ojsteršek, Šoštanj

Bodičke

Ko poslušamo naše poslance, kako govorijo in razmišljajo, smo vse bolj prepričani, da gre nekaterim v glavo res samo žlica.

Pust je mimo. Maske pa še kar ostajajo.

Nekateri nam svetujejo, da si kupimo vozovnico za brezplačno vožnjo.

Aforizmi ali drobna spoznanja

Moški so april, dokler snubijo in december, ko so poročeni. Deklice so maj, dokler so deklice, ali ko so žene, se vreme spremeni.

(Shakespeare)

Naj vam ne bo žal, da bolj ljubite, kot ste ljubljeni.

(Nietzsche)

Zupanje ni dolgo na up.

(Brumen)

Šale

V saloon stopi kavboj in naroči viski ter porcijo smrdljivega sira. Ko je postrežen se pritoži: *Viski je v redu, sir pa premalo smrdi!* Gostilničar ga zavrne: *Dajte siru možnost in dajte noge z mize.*

Turist vpraša domačina: *So v tej vodi morski psi?*

Nikakor, ga potolaži domačin, kjer so krokodili, se ni bati morskih psov.

Zakaj stoji blodinka miže pred ogledalom?

Zato, da vidi, če je lepa tudi takrat, ko spi.

TERME VABIJO

Foto: P. Marinek

Nasmeh je nepozabna melodija srea

29. januarja so v Termah Topolšica priredili srečanje novinarjev. Namen je bil seznaniti novinarje z delom in programom Term ter jim dati čuti utrip, ki bi ga prenesli širši javnosti. Osebn, pozitivni vtisi so se do sedaj vedno izkazali kot najboljša reklama, saj vsi poznamo rek, da seže dober glas v deveto vas.

V kratki, a zanimivi predstavitvi s strani vodstva smo izvedeli marsikatero informacijo, po sprehodu po prostorih hotela Vesna pa smo imeli priložnost občutiti vzdušje, ki vlada v njem. Kako prenesti osebni vtis, je stvar posameznika, kako pa predstaviti njihov program dela, je stvar poznavanja stvari.

Toplice v Topolšici so bile poznane že v 16. stoletju, za javnost pa so bile odprte leta 1838. Po letu 1984 v Topolšici odprt hotel Vesna, ki je visoke B kategorije in se sedaj trudi priti v višji razred. Prijetno bivanje in udobje je velikega pomena. S tem namenom so se lotili prenove petega nadstoppja, ki obeta res visok standard.

Oddih je za vsakega gosta drugačen V zdravilišču Topolšica zdravijo tiste bolezni, ki so med našim prebivalstvom najbolj pogoste. Ponavadi je tako, da je tisto, kar je najbližje, najmanj dosegljivo ali zanimivo. Terme Topolšica, tako glede na konkurenčnost cen kot bogato vsebino programov, nudijo marsikaj.

Zdraviliški program ima v svojem sklopu program aktivnega oddiha, antistresni program, počitniški program, vikend program, kakor tudi le-

potilni. Vsak nudi nekaj svojega. Dobrodošel je tudi preventivni program, namenjen krajšemu oddihu. Bivanje v Termah Topolšica je primereno za tiste, ki si želijo oddiha in zdraviliške nege, kakor tudi za tiste, ki jih vodi nemirno srce. Poti od tam vodijo na zanimive točke, kot so Rotovnikova jama, Kavčnikova domačija, cerkev Sv. Jakoba in še kam. Po sprehodu pa čaka kopanje, ki je na voljo v dveh termalnih bazenih.

Izkušeno osebje oblikuje programe za ohranjanje zdravja. Izvajajo terapije, kot so termoterapije, kineziterapije, elektroterapije, masaže... in še bi lahko naštevati.

Vital program

Tudi na domače goste ne pozabljajo. Kopanje v termalnem bazenu v hotelu Vesna je dostopno vsem bližnjim prebivalcem, kakor tudi savna, telovadba in še kaj. Zanimiv je večerni Vital program, ob petkih in sobotah od 17. do 20. ure, ki zajema kopanje, masažo, solarij ali savno. V popoldanskem Vital programu pa lahko ob četrtek izkoristite telovadnico, kopanje, RCM stopal in še kakšno oblogo ali kopel. Tudi cene so ugodne. En obisk velja od 2000 do 2700 SIT, mesečni paket, ki vključuje 4 obiske, pa od 7200 do 9600 SIT.

Morda bi za konec lahko napisala še o prijaznem vzdušju, o odlični hrani, o družabnih večerih, za katere se še posebej trudijo in še o čem. Najbolje, da se prepričate sami. Da na podlagi lastnih doživetij in izkušenj sami strnete vtise in si ustvarite mnenje.

MiKo

KULTURNA ARHITEKTURA

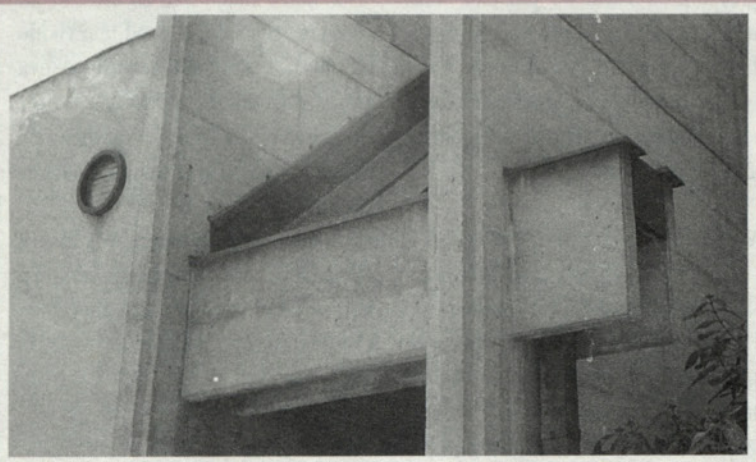
Zima je letos pokazala zobe, zato je bil PUST pred težko nalogo, ko je s svojo norčavostjo poskusil zimo pregnati. A po še enem uspešnem pustnem KARNEVALU ne dvomimo, da mu ni uspelo. Če je Pustova naloga, da prežene zimo, je čiščenje snega bolj stvar "komunalcev". Tokrat so se slednji hrabro borili z neobičajno velikimi količinami snega, ki je se je nabiral v centru mesta. Ne vem, če ni prav pustni karneval zaslužen za učinkovito očiščenje snega, saj si ne znam predstavljati, kje bi sicer stale množice obiskovalcev. Zato se Pustu, čeprav so ga medtem že pokopali, še enkrat zahvaljum.

Pust je torej uspel, kako pa bo pri uresničevanju svojih sklepov uspešna naša KS, bo pokazal čas. Glede na sklepe že četrte seje sveta KS Šoštanj, ji zagnanosti ne manjka. Člani sveta KS Šoštanj, ki so hkrati občinski svetniki, so zahtevali in tudi dosegli, da se je občinski svet končno sestel. Tema tokrat, vsaj upam, svetnike ZDRUŽUJE. Gre namreč za začetek pogajanj, ki jih je povzročil predlog sprememb prostorskega PLANA. Če sem bolj natančen, gre za sporni predlog zmanjšanja območja EKSPLOATACIJE lignita, ki zahteva uskladiitev z državnimi interesi. O tem sem v lanski številki LIST-a zapisal naslednje: "S predlogom spremembe PROSTORSKEGA PLANA je država prisiljena v pogajanje in usklajevanje njenih interesov z občinskimi. Šoštanjčani smo tako dočakali prvo priložnost, da se o odpiranju "nove jame" pogovarjamo s pristojnim partnerjem."

Vhod v dom kulture z zapletenimi konstruktivnimi elementi

Svet KS Šoštanj se torej želi bolj aktivno vključiti v pogajanja, zato namerava sklicati ZBOR OBČANOV KS. Tako bi zainteresirani občani dobili neposredno informacijo in možnost posredovanja mnenj. Dejstvo je, da država oz. njen URAD ZA PROSTORSKO PLANIRANJE, ki vodi pogajanja, ponuja kompromisno rešitev. Vprašanje pa je, če je predlog sprejemljiv tudi za Šoštanjčane. Čeprav ni verjetno nihče pričakoval, da bo sporazum dosežen že na prvem sestanku, ki se je zgodil v začetku februarja v posebni sobi vile ŠIROKO, je nekaj stvari vendarle jasnih. Jasno je, da država v tem trenutku ne razpolaga z dolgoročnejšim energijskim programom in da se zato izogiba vsakršnim spremembam obstoječih meja, čeprav so le-te bile določene še v bivši JUGOSLAVIJI. Pogajanja vsekakor ne bodo lahka, vendar menim, da ob složni podpori občinskih pogajalcev in vsaj tihi podpori velenjskega PREMGOVNIKA, uspeh ne more izostati.

Betonska konstrukcija kot skulptura

Druga tema, ki je v naši KS razvnela burno razpravo, pa je že začeta prenova KULTURNEGA DOMA. "Sedanji kulturni dom si vsaj v arhitekturnem smislu ne zasluži tega imena, saj v primerjavi s starim Slomškovim domom (kasneje dom Svobode), kljub novim gradbenim tehnologijam ni prinesel nič boljšega." Ta stavek sem pred tremi leti zapisal v naš LIST. Ko so lani svetniki preusmerili denar, ki je bil namenjen za prenovu TRGA BRATOV MRAVLJAKOV, v prenovi dom kulture, sem pričakoval, da bo stavba vsaj spremenila svoj neustrezen videz. Žal je pregledu načrtov, ki smo jih člani sveta KS dobili v vpogled šele zdaj, ko v stavbi že izvajajo dela, sledilo razočaranje. Zunanja podoba stavbe, njeno arhitekturno sporočilo, ostaja nespremenjeno. O spremembi torej ne moremo govoriti. Bo torej priložnost za Arhitekturo z veliko začetnico, kot včasih rečemo dobri (kulturni) arhitekturi, spet zamujena? Čemu torej vsa ta sredstva (baje okoli 70 mio SIT), če vemo, da se zmanjšuje tudi število sedežev?

Zmanjšanje števila sedežev na račun boljših pogojev notranjosti dvorane je do neke mere razumljivo, če pri tem upoštevamo še vsakoletno upadanje števila občanov (ob koncu leta je občina štela le še 8051 občanov, najmanj v zadnjih dvajsetih letih). Vendar to pomeni, da očitno manjka optimizma in vere, da se bo v Šoštanju v prihodnje obrnilo na bolje in da bo kultura v Šoštanju resnično zažvela. Očitek seveda ne leti na projektanta, temveč na naročnika, ki bo porabil točno tisto vsoto denarja, ki je bila po projektantskem predračunu potrebna za prenovu Trga bratov Mravljakov. Ob tem sem se spet spomnil v LIST-u že zapisane misli: "Pristop k prenovi, ki iz faze projektiranja izključuje bodoče uporabnike (projekt prenove kulturnega doma zaenkrat še ni bil javno predstavljen), ne more biti uspešen in po nepotrebnem zapravlja proračunski denar." Upam, da se motim.

Edi VUČINA

ŠOLSKA maričke

PO KULTURO V SLOVENSKO PRESTOLNICO

Vsi neučakani smo avtobus pričakali, ki prišel je s hriba in se vlekel kot biba.

Počas' skož' vsako vas smo gledali na mesta, kjer vodila nas je cesta.

Na dolgo in široko, vmes in počez smo se smejali, kričali in blebetali tiste stvari, ki so moderne za današnje dni.

Ko prišli smo tja, v dom Cankarja, smo z zanimanjem in počasnim gibanjem

sedli na svoja mesta, da slišali bi dela tista, kot so od Bacha in od Liszta. Iz daljnega mesta smo prišli, da ta koncert bi slišali.

Pričakovano je bilo končano, zato smo po Ljubljani šli, da bi videli, kje se nahaja kaj in popili še kak' čaj.

Vendar je bilo tudi tega konec, še preden si izrekel lonec. Prišli smo domov, kjer čakal nas je krov, ki skril bi nas pred zimo, ki nikakor noče mimo.

Diana Jovičič, 8. c
OŠ Bibe Roeka

ŠTAJERCERCI V LJUBLJANI

T o jutro je bilo hladno. V šolo smo prišli prej kot ponavadi, saj smo imeli odhod v Ljubljano zgodaj zjutraj. Ko so prišli avtobusi, smo se vsi zapodili k najboljšemu. Končno smo se nastanili in že potovali proti slovenski prestolnici. Med vožnjo smo poslušali glasbo, se pogovarjali in zabavali. Ko smo dospeli v Ljubljano, je bila še vsa zaspana in ovita v megleno odejo. Iz avtobusov smo se osmošolci in sedmošolci napotili proti Cankarjevemu domu, natančneje v Gallusovo dvorano, kjer smo poslušali slovenske filharmonike, ki so nam zaigrali skladbe izpod peresa Bacha in Brittna. Koncert je trajal eno šolsko uro, kar se nam je zdelo prekratko, saj je bil zelo zanimiv. Po predstavi smo si ogledali Ljubljano, predvsem stari del. Dogovorjeni smo bili, da se zberemo pred Maximarketom, kjer smo naleteli na kamero in radovedne novinarje z A kanala. Anketirali so nekatere od nas, in sicer kaj bi moral partner narediti, da bi te osvojil. Za Štajerce v Ljubljani je bilo to vse preveliko presenečenje, da bi izustili kaj pametnega. Po nekajminutnem sprehajanju po Maximarketu smo se dobili z ostalimi učenci in učitelji pred nakupovalnim centrom in skupaj odšli v Tivoli, kjer so nas čakali avtobusi. Vožnja domov je potekala dokaj mirno, če izvezamemo kar prepogoste izbruhe že znanih razgrajčev.

Matic Vrabič, 7. c
OŠ Bibe Roeka

UTRINKI S PRIREDITEV OB KULTURNEM PRAZNIKU

Po ogledu gledališke predstave Mojca Pokrajculja v celjskem gledališču januarja 1999

V gledališču sem bila prvič in upam, da ga bom še velikokrat obiskala. Predstava mi je bila zelo všeč, posebno pesem Bine Štampe - Žmavc.

Franja

V celjskem gledališču je bilo super. Sedeli smo na balkonu in zavzeto gledali predstavo.

Anita

Ne, nisem si mislila, da bo ta zgodba tako čudovita. Nastopajoči so bili res neverjetni, najbolj pa lisica ...

Petra

Urica v gledališču je prehitro minila. Všeč mi je bila scena, pa tudi igralci so se dobro vživeli v vlogo Mojce Pokrajculje, zajčka, lisice, volka, medveda in jelena.

Vasja

Predstava mi je bila zelo všeč. Zelo sem se zabaval ob igri. Najboljši je bil volk, ker je bil tako zelo pogumen.

Matjaž

V gledališču je bilo zelo lepo, sedeži so bili udobni. Tudi pravljica o Mojci Pokrajculji mi je ugajala, sploh pa Mojca, ki je bila tako prijazna.

Rok

Všeč mi je bila ta sodobna uprizoritev Mojce Pokrajculje, ker so na koncu odkrili pravega krivca, ki je polizal med, in ga tudi kaznovali.

Žiga

Moji vtisi so tako čudoviti, da jih težko opišem z besedo. Igra je potekala na pravem gledališkem odru. Lisica je bila res prava zvita lisička, volk pa je bil pravičen, da bi namesto mesarja lahko postal sodnik.

Anja

Najprej sem bila očarana nad mogočno stavbo celjskega gledališča. V igrici mi je bila zelo všeč glasba, posebno pa še kostumi igralcev. Vsi nastopajoči so doživeto odigrali svojo vlogo, zato smo jim na koncu pristrčno zaploskali. Tudi jaz si želim, da bi postala igralka in nastopala v takem gledališču.

Jerica

učenci 5. in 6. razredov
OŠ Bibe Roeka Šoštanj

Vam je med počitnicami dolgčas?

Medobčinska zveza prijateljev mladine je za čas zimskih počitnic poskrbela za pester program prireditev v krajih vseh treh občin. Na področju občine Šoštanj bo pestro v naslednjih krajih:

DPM Lokovica

Otroška kavarna v četrtek, 18. februarja, ob 16.30 uri v bifeju Brina v Lokovici
Smučanje

DPM Zavodnje - Šentvid

Smučanje in igre na snegu od 15. do 20. februarja
Ustvarjalne delavnice v prosvetnem domu od 15. do 20. februarja od 9. do 11. ure ali 17. - 19. ure.

DPM Šoštanj

Športne družabne igre v telovadnici Partizan od 15. do 19. februarja od 9. - 11. ure.

DPM Topolšica

Zimske dejavnosti od 15. do 20. februarja

OTROCI PRIDITE, DA VAM NE BO DOLGČAS DOMA.

Prijave in informacije na telefon 862 - 442.

SPOZNAJTE ORIGAMI

Vabilo na zgibanje papirja

Skupina za umetelno zgibanje papirja vabi vse, ki bi radi spoznali staro japonsko umetnost zgibanja papirja - origami. Skupina se bo sestajala dvakrat na mesec, in sicer vsak drugi in četrti teden, v sredo ob 18. uri v prostorih Mladinskega centra Velenje (Rdeča dvorana). Prvič so se sestali 10. februarja. Vse informacije in prijave dobite pri Medobčinski zvezi prijateljev mladine, Šaleška 19 a, Velenje ali na telefon 862 442.

N A R O Č I L N I C A

NAROČAM MESEČNIK LIST OBČINE ŠOŠTANJ

IME _____ PRIIMEK _____

NASLOV _____

LETNA NAROČNINA 1000 SIT

Tiskano na recikliranem papirju

Izdaja: OBČINA ŠOŠTANJ • Naslov: p.p. 4, 3325 Šoštanj • tel.: (063) 883-001, 40-310 • E-mail: list@i-rose.si • Odgovorna urednica: URŠULA MENIH • Uredništvo: JOŽICA ANDREJC, IDA JELENKO, PETER RADOJA, PETER TURINEK, EDI VUČINA, BRANKO VALIČ • Oblikovanje: MARKO MARINŠEK • Lektoriranje: URŠULA MENIH • Tisk: TISKARNA VELENJE d. d.
Po mnenju Urada vlade RS za informiranje št.: 4/3-12-177/94-23/36 spada List občine Šoštanj med proizvode iz 13. točke tarife številke 3 prometnega davka.